

Dziennik Urzędowy C 367

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

14 grudnia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 367/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 359 z 7.12.2013..... 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 367/02

Sprawa C-280/11 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2013 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Access Info Europe, Republice Greckiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Odwołanie — Prawo dostępu do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 3 akapit pierwszy — Ochrona procesu podejmowania decyzji przez instytucje — Notatka służbowa sekretarza generalnego Rady w sprawie propozycji przedstawionych w ramach procedury legislacyjnej dotyczącej zmiany rozporządzenia nr 1049/2001 — Dostęp częściowy — Odmowa dostępu do danych dotyczących tożsamości państw członkowskich, będących autorami propozycji) 2

2013/C 367/03

Sprawa C-510/11 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Grzywny — Komunikat Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych — Skuteczny środek zaskarżenia w postępowaniu sądowym) 2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 367/04	Sprawa C-533/11: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 TFUE — Kary pieniężne — Nałożenie ryczałtu i okresowej kary pieniężnej)	3
2013/C 367/05	Sprawa C-555/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias — Grecja) — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS) przeciwko Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados (Dyrektywa 2002/92/WE — Pośrednictwo ubezpieczeniowe — Wyłączenie działalności prowadzonej przez zakład ubezpieczeń lub pracownika, za którego zakład ubezpieczeń ponosi pełną odpowiedzialność — Możliwość okazjonalnego prowadzenia przez tego pracownika działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego — Wymogi zawodowe)	4
2013/C 367/06	Sprawy połączone C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 i C-640/11: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL i in. (C-640/11) (Odesłanie prejudycjalne — Ochrona warstwy ozonowej — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie — Metoda przydziału uprawnień — Bezpłatny przydział uprawnień)	4
2013/C 367/07	Sprawa C-22/12: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove — Słowacja) — Katarína Haasová przeciwko Rastislavowi Petříkowi, Blance Holingovej (Obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 — Wypadek drogowy — Zgon pasażera — Prawo do zadośćuczynienia dla małżonka i małoletniego dziecka — Szkoda niematerialna — Zadośćuczynienie — Objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem)	5
2013/C 367/08	Sprawa C-77/12 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. — Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty mogące być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności — Akty mające na celu wywołanie wiążących skutków prawnych — Wcześniejsza decyzja o wszczęciu postępowania dotycząca tych samych środków)	6
2013/C 367/09	Sprawa C-85/12: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — LBI hf, dawniej Landsbanki Islands hf przeciwko Kepler Capital Markets SA, Frédéricowi Giroux (Odesłanie prejudycjalne — Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych — Dyrektywa 2001/24/WE — Artykuły 3, 9 i 32 — Akt ustawodawcy krajowego nadający środkom służącym reorganizacji skutki postępowania likwidacyjnego — Przepis ustawy zakazujący wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji kredytowej po wejściu w życie moratorium lub zawieszający takie skargi)	6
2013/C 367/10	Sprawa C-95/12: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uregulowanie krajowe przewidujące mniejszość blokującą 20 % dla podjęcia niektórych decyzji przez akcjonariuszy spółki Volkswagen AG)	7

2013/C 367/11	Sprawa C-101/12: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Herbert Schaible przeciwko Land Baden-Württemberg (Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 21/2004 — System identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz — Obowiązek elektronicznego indywidualnego znakowania — Obowiązek prowadzenia rejestru gospodarstwa — Ważność — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Swoboda przedsiębiorczości — Proporcjonalność — Równość traktowania)	7
2013/C 367/12	Sprawy połączone od C-105/12 do 107/12: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staat der Nederlanden przeciwko Essent NV i in. (Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Zasady prawa własności — Artykuł 345 TFUE — Operatorzy systemów dystrybucyjnych energii elektrycznej i gazu — Zakaz prywatyzacji — Zakaz powiązań z przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność w zakresie produkcji, dostarczania lub obrotu energią elektryczną i gazem — Zakaz działalności ubocznej mogącej niekorzystnie wpływać na zarządzanie systemem)	8
2013/C 367/13	Sprawa C-137/12: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady 2011/853/UE — Europejska konwencja o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym — Dyrektywa 98/84/WE — Podstawa prawna — Artykuł 207 TFUE — Wspólna polityka handlowa — Artykuł 114 TFUE — Rynek wewnętrzny)	8
2013/C 367/14	Sprawa C-151/12: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2000/60/WE — Ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej — Transpozycja art. 4 ust. 8, art. 7 ust. 2, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60 oraz pkt 1.3 i 1.4 załącznika V do niej — Zlewnie wewnątrzspółnotowe i międzywspółnotowe — Artykuł 149 ust. 3 in fine hiszpańskiej konstytucji — Klauzula uzupełniająca)	9
2013/C 367/15	Sprawa C-175/12: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Sandler AG przeciwko Hauptzollamt Regensburg (Unia celna i wspólna taryfa celna — Preferencyjne traktowanie przywozu produktów pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) — Artykuły 16 i 32 protokołu nr 1 załącznika V do umowy z Kotonu — Przywóz włókien syntetycznych z Nigerii do Unii Europejskiej — Nieprawidłowości w świadectwie przewozowym EUR.1 wystawionym przez właściwe organy państwa wywozu — Pieczęć niezgodna ze wzorem przekazanym Komisji — Świadectwa wydane retrospektywnie i świadectwa zastępcze — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuły 220 i 236 — Możliwość następczego zastosowania preferencyjnej stawki celnej, która nie obowiązuje już w dniu złożenia wniosku o zwrot — Przesłanki).....	9
2013/C 367/16	Sprawa C-177/12: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Salimowi Lachhebowi, Nadii Lachheb (Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Świadczenie rodzinne — Ulga prorodzinna — Uregulowanie krajowe przewidujące przyznanie świadczenia w postaci ulgi prorodzinnej przyznawanej z urzędu — Niekumulacja świadczeń rodzinnych)	10
2013/C 367/17	Sprawa C-180/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — Stoilow i Ko EOOD przeciwko Naczalniki na Mitnica Stoliczna (Odesłanie prejudycjalne — Odpadnięcie podstawy prawnej spornej decyzji w postępowaniu głównym — Brak znaczenia zadanych pytań — Umożnienie postępowania)	11

2013/C 367/18	Sprawa C-181/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Yvon Welte przeciwko Finanzamt Velbert (Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 56–58 WE — Podatki od spadków — Spadkodawca i spadkobierca mający miejsce zamieszkania w państwie trzecim — Masa spadkowa — Nieruchomość położona w państwie członkowskim — Prawo do kwoty wolnej od podatku odliczanej od podstawy opodatkowania — Odmienne traktowanie rezydentów i nierezydentów)	11
2013/C 367/19	Sprawa C-184/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV przeciwko Navigation Maritime Bulgare (Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Artykuł 3 i art. 7 ust. 2 — Swoboda wyboru prawa przez strony — Granice — Przepisy wymuszające swoje zastosowanie — Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Umowy sprzedaży lub kupna towarów — Rozwiązanie umowy przedstawicielstwa handlowego przez zleceniodawcę — Dokonujące transpozycji przepisy krajowe przewidujące ochronę wykraczającą poza wymogi minimalne dyrektywy i przewidujące również ochronę przedstawicieli handlowych w ramach umów świadczenia usług)	12
2013/C 367/20	Sprawa C-203/12: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB przeciwko Naturvårdsverket (Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Kara z tytułu przekroczenia emisji — Pojęcie przekroczenia emisji — Zrównanie z niedopełnieniem obowiązku zwrotu w terminie wyznaczonym w dyrektywie ilości uprawnień wystarczającej do pokrycia emisji z poprzedniego roku — Brak możliwości zwolnienia z kary w razie posiadania niezwróconych uprawnień z wyjątkiem działania siły wyższej — Brak możliwości modyfikacji wysokości kary — Proporcjonalność)	12
2013/C 367/21	Sprawa C-210/12: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht — Niemcy) — Sumitomo Chemical Co. Ltd przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt (Prawo patentowe — Środki ochrony roślin — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 — Dyrektywa 91/414/EWG — Nadzwyczajne zezwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 8 ust. 4 tej dyrektywy)	13
2013/C 367/22	Sprawy połączone C-214/12 P, C-215/12 P i C-223/12 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Republika Austrii przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Pomoc państwa — Pomoc uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem — Pomoc przyznana grupie Grazer Wechselseitige (GRAWE) podczas prywatyzacji Bank Burgenland AG — Ustalenie ceny rynkowej — Procedura przetargowa — Niedozwolone warunki niemające wpływu na najwyższą ofertę — Tak zwane kryterium „prywatnego sprzedawcy” — Rozróżnienie obowiązków ciążących na państwie wykonującym prerogatywy władzy publicznej i na państwie działającym w charakterze akcjonariusza — Przeinaczenie dowodów — Obowiązek uzasadnienia)	14
2013/C 367/23	Sprawa C-218/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken — Niemcy) — Lokman Emrek przeciwko Vladowi Sabranovicowi (Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji do umów zawieranych na odległość — Związek przyczynowy pomiędzy działalnością gospodarczą lub zawodową kierowaną do państwa miejsca zamieszkania konsumenta za pośrednictwem Internetu a zawarciem umowy)	14
2013/C 367/24	Sprawa C-220/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover — Niemcy) — Andreas Ingemar Thiele Meneses przeciwko Region Hannover (Obywatelstwo Unii — Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu — Obywatel państwa członkowskiego — Studia odbywane w innym państwie członkowskim — Przyznanie pomocy na kształcenie — Warunek stałego miejsca zamieszkania — Położenie miejsca kształcenia w państwie członkowskim miejsca zamieszkania wnioskodawcy lub w państwie sąsiednim — Ograniczony wyjątek — Szczególne okoliczności dotyczące wnioskodawcy)	15

2013/C 367/25	Sprawa C-263/12: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Decyzja Komisji nakazująca odzyskanie pomocy — Niewykonanie) 15
2013/C 367/26	Sprawa C-275/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover — Niemcy) — Samantha Elrick przeciwko Bezirksregierung Köln (Obywatelstwo Unii — Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu — Obywatel państwa członkowskiego — Studia odbywane w innym państwie członkowskim — Pomoc na kształcenie — Przesłanki — Czas trwania kształcenia wynoszący co najmniej dwa lata — Uzyskanie dyplomu zawodowego) 16
2013/C 367/27	Sprawa C-276/12: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — Jiří Sabou przeciwko Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (Dyrektywa 77/799/EWG — Wzajemna pomoc organów państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich — Wymiana informacji na wniosek — Postępowanie podatkowe — Prawa podstawowe — Ograniczenie obowiązków wnioskującego państwa członkowskiego i wezwanego państwa członkowskiego wobec podatnika — Brak obowiązku poinformowania podatnika o wniosku o udzielenie pomocy — Brak obowiązku wezwania podatnika do uczestnictwa w przesłuchaniu świadków — Prawo podatnika do zakwestionowania wymienionej informacji — Minimalna treść wymienionej informacji) 16
2013/C 367/28	Sprawa C-277/12: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums” (Obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 — Wypadek drogowy — Zgon rodziców małoletniego powoda — Prawo do zadośćuczynienia dla dziecka — Szkoda niematerialna — Zadośćuczynienie — Objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem) 17
2013/C 367/29	Sprawa C-291/12: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Niemcy) — Michael Schwarz przeciwko Stadt Bochum (Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Paszport biometryczny — Odciski palców — Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Artykuł 1 ust. 2 — Ważność — Podstawa prawna — Procedura przyjęcia — Artykuły 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Prawo do ochrony danych osobowych — Proporcjonalność)..... 17
2013/C 367/30	Sprawa C-344/12: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republika Włoska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez Republikę Włoską na rzecz Alcoa Trasformazioni — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność tej pomocy i nakazująca jej odzyskanie — Brak wykonania w wyznaczonym terminie) 18
2013/C 367/31	Sprawa C-391/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH przeciwko Stuttgarter Wochenblatt GmbH (Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Zakres stosowania ratione personae — Wprowadzające w błąd pominięcia w artykułach sponsorowanych — Uregulowania państwa członkowskiego zakazujące wszelkich odpłatnych publikacji bez zamieszczenia wzmianki „ogłoszenie” („Anzeige”) — Pełna harmonizacja — Bardziej restrykcyjne przepisy — Wolność prasy) 18
2013/C 367/32	Sprawa C-431/12: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunia) — Agenția Națională de Administrare Fiscală przeciwko SC Rafinăria Steaua Română SA (Podatki — Podatek od wartości dodanej — Zwrot nadwyżki podatku VAT w wyniku potrącenia — Stwierdzenie nieważności decyzji o potrąceniu — Obowiązek zapłacenia podatnikowi odsetek za zwłokę) 19

2013/C 367/33	Sprawa C-440/12: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) przeciwko Finanzamt Hamburg-Bergedorf (Podatki — Podatek VAT — Gry losowe lub hazardowe — Przepisy państwa członkowskiego, na mocy których użytkowanie automatów do gier z ograniczoną możliwością uzyskania wygranej podlega w sposób kumulatywny podatkowi VAT i podatkowi specjalnemu — Dopuszczalność — Podstawa opodatkowania — Przysługująca podatnikowi możliwość przerzucenia ciężaru podatku VAT)	19
2013/C 367/34	Sprawa C-519/12: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria — Węgry) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság przeciwko Hochtief Solution AG (Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. a) — Pojęcie umowy lub roszczeń wynikających z umowy)	20
2013/C 367/35	Sprawa C-597/12 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. — Isdin, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Bial-Portela (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZEBEXIR — Wcześniejszy słowny znak towarowy ZEBINIX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Obowiązek uzasadnienia)	20
2013/C 367/36	Sprawa C-470/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 2 września 2013 r. — Generali-Providencia Biztosító Zrt. przeciwko Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	21
2013/C 367/37	Sprawa C-497/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Niderlandy) w dniu 16 września 2013 r. — F. Faber przeciwko Autobedrijf Hazet Ochten BV	21
2013/C 367/38	Sprawa C-499/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sądu Administracyjnego (Polska) w dniu 16 września 2013 r. — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku	22
2013/C 367/39	Sprawa C-500/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sądu Administracyjnego (Polska) w dniu 16 września 2013 r. — Gmina Międzyzdroje przeciwko Ministrowi Finansów	23
2013/C 367/40	Sprawa C-512/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 września 2013 r. — X, przy udziale: Staatssecretaris van Financiën	23
2013/C 367/41	Sprawa C-514/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 26 września 2013 r. — Ettayebi Bouzalmate przeciwko Kreisverwaltung Kleve	23
2013/C 367/42	Sprawa C-516/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 września 2013 r. — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca przeciwko Knoll International S.p.A.	24
2013/C 367/43	Sprawa C-518/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 września 2013 r. — The Queen na wniosek Eventech Ltd przeciwko The Parking Adjudicator	24
2013/C 367/44	Sprawa C-522/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ferrol (Hiszpania) w dniu 1 października 2013 r. — Ministerio de Defensa, Navantia S.A. przeciwko Concello de Ferrol	25
2013/C 367/45	Sprawa C-524/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 3 października 2013 r. — Eycke Braun przeciwko Land Baden-Württemberg	25

2013/C 367/46	Sprawa C-528/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Strasbourg (Francja) w dniu 8 października 2013 r. — Geoffrey Léger przeciwko Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang	25
2013/C 367/47	Sprawa C-542/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 17 października 2013 r. — Mohamed M'Bodj przeciwko Conseil des ministres	26
Sąd		
2013/C 367/48	Sprawa T-512/09: Wyrok Sądu z dnia 5 listopada 2013 r. — Rusal Armenal przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chin — Przystąpienie Armenii do WTO — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Artykuł 2 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 384/96 — Zgodność z porozumieniem antydumpingowym — Artykuł 277 TFUE)	27
2013/C 367/49	Sprawa T-378/12: Wyrok Sądu z dnia 5 listopada 2013 r. — Capitalizaciones Mercantiles przeciwko OHIM — Leineweber (X) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego X — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy X — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	27
2013/C 367/50	Sprawa T-451/12: Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2013 r. — Stromberg Menswear przeciwko OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy STORMBERG — Zrzeczenie się prawa do znaku przez właściciela kwestionowanego znaku towarowego — Decyzja o zakończeniu postępowania w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Powództwo restitutio in integrum — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 58 ust. 1 i art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna i w części oczywiście bezzasadna)	28
2013/C 367/51	Sprawa T-457/12: Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2013 r. — Stromberg Menswear przeciwko OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) (Wspólnotowy znak towarowy — Słowny wspólnotowy znak towarowy STORMBERG — Odwołanie skierowane przeciwko wnioskowi o konwersję wspólnotowego znaku towarowego na zgłoszenia krajowych znaków towarowych — Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	28
2013/C 367/52	Sprawa T-403/13: Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2013 r. — APRAM przeciwko Komisji Europejskiej	28
2013/C 367/53	Sprawa T-409/13: Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2013 r. — Companhia Previdente i Socitrel przeciwko Komisji Europejskiej	30
2013/C 367/54	Sprawa T-439/13: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2013 r. — Fard i Sarkandi przeciwko Radzie	31
2013/C 367/55	Sprawa T-512/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 20 września 2013 r. przez AN od wyroku wydanego w dniu 11 lipca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-111/10 AN przeciwko Komisji	31
2013/C 367/56	Sprawa T-528/13: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2013 r. — Kenzo przeciwko OHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE)	32
2013/C 367/57	Sprawa T-535/13: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2013 r. — Vakoma przeciwko OHIM — VACOM (VAKOMA)	32

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 367/58	Sprawa T-537/13: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — Roeckl Sporthandschuhe przeciwko OHIM — Roeckl Handschuhe & Accessoires (przedstawienie dłoni)	33
2013/C 367/59	Sprawa T-543/13: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — Three-N-Products przeciwko OHIM — Munindra (PRANAYUR)	33
2013/C 367/60	Sprawa T-546/13: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2013 r. — Šumelj i in. przeciwko Unii Europejskiej	34
2013/C 367/61	Sprawa T-547/13: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2013 r. — Rosian Express Srl przeciwko OHIM (kształt pudełka)	34
2013/C 367/62	Sprawa T-548/13: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2013 r. — Aderans przeciwko OHIM — Ofer (VITALHAIR)	35
2013/C 367/63	Sprawa T-549/13: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2013 r. — Francja przeciwko Komisji	35
2013/C 367/64	Sprawa T-551/13: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2013 r. — Radecki przeciwko OHIM — Vamed (AKTIVAMED)	36
2013/C 367/65	Sprawa T-553/13: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2013 r. — European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko Europejskiemu Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej	36
2013/C 367/66	Sprawa T-556/13: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2013 r. — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln przeciwko OHIM (Original Eau de Cologne)	37
2013/C 367/67	Sprawa T-561/13: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji	37
2013/C 367/68	Sprawa T-563/13: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — Belgia przeciwko Komisji	38
2013/C 367/69	Sprawa T-570/13: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Agriconsulting Europe przeciwko Komisji	38
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2013/C 367/70	Sprawa F-91/13: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	40
2013/C 367/71	Sprawa F-96/13: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	40
2013/C 367/72	Sprawa F-98/13: Skarga wniesiona w dniu 3 października 2013 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi	40
2013/C 367/73	Sprawa F-99/13: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — ZZ przeciwko EBC	41
2013/C 367/74	Sprawa F-101/13: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2013 r. — ZZ przeciwko EEAS	41
2013/C 367/75	Sprawa F-103/13: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2013 r. — ZZ przeciwko EMA	41

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 367/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2013 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Access Info Europe, Republice Greckiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-280/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Prawo dostępu do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 3 akapit pierwszy — Ochrona procesu podejmowania decyzji przez instytucje — Notatka służbowa sekretarza generalnego Rady w sprawie propozycji przedstawionych w ramach procedury legislacyjnej dotyczącej zmiany rozporządzenia nr 1049/2001 — Dostęp częściowy — Odmowa dostępu do danych dotyczących tożsamości państw członkowskich, będących autorami propozycji)

(2013/C 367/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i C. Fekete, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania wnoszącej odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i D. Hadroušek, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Access Info Europe (przedstawiciele: O. Brouwer i J. Blockx, advocaten), Republika Grecka (przedstawiciele: E.M. Mamouna i M. K. Boskovits, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Interwenient popierający żądania Access Info Europe: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Caiola i M. Dean, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 22 marca 2011 r. w sprawie T-233/09 Access Info Europe przeciwko Radzie, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Rady z dnia 26 lutego 2009 r. częściowo odmawiającej skarżącej publicz-

nego dostępu do dokumentu sporządzonego przez sekretariat generalny Rady dla grupy „informacyjnej” (dokument nr 16338/08), dotyczącego projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Access Info Europe.
- 3) Republika Czeska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska i Parlament Europejski pokryją własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-510/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Grzywny — Komunikat Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych — Skuteczny środek zaskarżenia w postępowaniu sądowym)

(2013/C 367/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV (przedstawiciele: T. Vinje, solicitor, oraz D. Paemen, avocat i A. Tomtsis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie T-151/07 Kone i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o uchylenie grzywny nałożonej na skarżące przez Komisję w decyzji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/E-1/38.823 — Windy i schody ruchome) dotyczącego kartelu na rynku instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych w Belgii, Niemczech, Luksemburgu i Niderlandach mającego za przedmiot ustawianie przetargów, podział rynków, ustalanie cen, przydzielanie projektów i dotyczących ich umów oraz wymianę informacji, a także, tytułem ewentualnym — o obniżeniu kwoty grzywny nałożonej na skarżące na mocy tej decyzji.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Kone Oyj, Kone GmbH i Kone BV zostają obciążone, poza własnymi kosztami, także kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.*

(¹) Dz.U. C 362 z 10.12.2011

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-533/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 TFUE — Kary pieniężne — Nałożenie ryczałtu i okresowej kary pieniężnej)

(2013/C 367/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wils, A. Marghelis i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, M. Neumann i T. Materne, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. Lepière, E. Gilleta, J. Bouckaerta i H. Viaene'a)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Murrell, pełnomocnik, wspierana przez D. Andersona, QC)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełne wykonanie wyroku Trybunału z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie C-27/03 Komisja przeciwko Belgii (niepublikowanego w Zbiorze) dotyczącego braku transpozycji w wyznaczonym terminie przepisów dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40) — Naruszenie art. 3 ust. 1 zdanie drugie i art. 5 ust. 2 i 3 wspomnianej dyrektywy — Obliczanie kar: łączna zapłata ryczałtu i okresowej kary pieniężnej

Sentencja

- 1) *Nie podejmując wszystkich środków koniecznych do wykonania wyroku z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie C-27/03 Komisja przeciwko Belgii, w którym Trybunał stwierdził, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom wynikającym z art. 3 i 5 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej dyrektywą Komisji 98/15/WE z dnia 27 lutego 1998 r., wspomniane państwo członkowskie uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.*
- 2) *Królestwo Belgii jest zobowiązane do zapłacenia na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 10 mln EUR.*
- 3) *Jeżeli uchybienie stwierdzone w pkt 1 będzie trwało w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, Królestwo Belgii będzie zobowiązane do zapłacenia na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 859 404 EUR za każde pół roku zwłoki we wdrażaniu środków koniecznych do zastosowania się do ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Belgii, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku aż do chwili pełnego wykonania ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Belgii, przy czym faktyczna kwota tej okresowej kary pieniężnej winna zostać obliczona pod koniec każdego okresu sześciomiesięcznego poprzez odjęcie od całkowitej wartości za taki okres wartości procentowej wyrażającej proporcję równoważnej liczby mieszkańców, której zapewniono zgodność z ww. wyrokiem w sprawie Komisja przeciwko Belgii przed końcem takiego okresu, do równoważnej liczby mieszkańców, która nie jest zgodna z niniejszym wyrokiem w dniu jego ogłoszenia.*

4) *Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

5) *Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS) przeciwko Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

(Sprawa C-555/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2002/92/WE — Pośrednictwo ubezpieczeniowe — Wyłączenie działalności prowadzonej przez zakład ubezpieczeń lub pracownika, za którego zakład ubezpieczeń ponosi pełną odpowiedzialność — Możliwość okazjonalnego prowadzenia przez tego pracownika działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego — Wymogi zawodowe)

(2013/C 367/05)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)

Strona pozwana: Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Wykładnia art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego — Pojęcie pośrednictwa ubezpieczeniowego — Wyłączenie działalności wykonywanej przez zakład ubezpieczeń lub pracownika zakładu ubezpieczeń, za którego ponosi on pełną odpowiedzialność — Zakres

Sentencja

Wykładni przepisów art. 2 pkt 3 akapit drugi w związku z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by

pracownik zakładu ubezpieczeń nieposiadający kwalifikacji wymaganych na podstawie tego ostatniego przepisu wykonywał okazjonalnie i poza swą główną działalnością zawodową działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego, jeśli pracownik taki nie działa w ramach stosunku podporządkowania względem tego zakładu, lecz zakład jednak nadzoruje jego czynności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL i in. (C-640/11)

(Sprawy połączone C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 i C-640/11) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona warstwy ozonowej — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie — Metoda przydziału uprawnień — Bezpłatny przydział uprawnień)

(2013/C 367/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iberdrola SA, Gas Natural SDG SA,

przy udziale: Administración del Estado i in. (C-566/11),

Strona skarżąca: Gas Natural SDG SA,

przy udziale: Endesa SA i in. (C-567/11),

Strona skarżąca: Tarragona Power SL,

przy udziale: Gas Natural SDG SA i in. (C-580/11),

Strona skarżąca: Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL,

przy udziale: Administración del Estado i in. (C-591/11),

Strona skarżąca: Bahía de Bizcaia Electricidad SL,

przy udziale: Gas Natural SDG SA i in. (C-620/11),

Strona skarżąca: E.ON Generación SL i in. (C-640/11)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 10 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) — Ochrona warstwy ozonowej — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie — Metoda przydziału uprawnień — Bezpłatny przydział uprawnień

Sentencja

Artykuł 10 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on stosowaniu krajowych przepisów, takich jak rozpatrywane w postępowaniach głównych, których celem i skutkiem jest obniżanie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę, o którą wynagrodzenie to podwyższyło się w związku z wliczeniem wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do cen ofert sprzedaży na hurtowym rynku energii elektrycznej.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.
Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove — Słowacja) — Katarína Haasová przeciwko Rastislavovi Petrikovi, Blance Hologovej

(Sprawa C-22/12) (¹)

(Obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 — Wypadek drogowy — Zgon pasażera — Prawo do zadośćuczynienia dla małżonka i małoletniego dziecka — Szkoda niematerialna — Zadośćuczynienie — Objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem)

(2013/C 367/07)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Katarína Haasová

Strona pozwana: Rastislav Petrik, Blanka Hologová

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajský súd v Prešove — Wykładnia art. 1 trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33) i art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1) — Zakres gwarancji na rzecz osób trzecich zapewnianej przez obowiązkowe ubezpieczenie — Krajowy przepis nieprzewidujący zadośćuczynienia za krzywdę

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności, art. 1 ust. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/14/WE z dnia 11 maja 2005 r., i art. 1 akapit pierwszy trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych należy interpretować w ten sposób, że obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych musi obejmować zadośćuczynienie za szkody niematerialne poniesione przez osoby bliskie poszkodowanych, którzy zmarli w wypadku drogowym, o ile zadośćuczynienie to jest przewidziane z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego przez właściwe dla sporu w postępowaniu głównym prawo krajowe.

(¹) Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. — Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

(Sprawa C-77/12 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty mogące być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności — Akty mające na celu wywołanie wiążących skutków prawnych — Wcześniejsza decyzja o wszczęciu postępowania dotycząca tych samych środków*)

(2013/C 367/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Post AG (przedstawiciele: J. Sedemund i T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (przedstawiciele: T. Ottervanger i E. Henny, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2011 r. w sprawie T-421/07 Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, na mocy którego Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wnoszącej odwołanie zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 12 września 2007 r. o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w zakresie dotyczącym pomocy państwa przyznanej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG [pomoc C 36/07 (ex NN 25/07)] — Naruszenie art. 263 akapit czwarty TFUE oraz prawa do skutecznego odwołania — Błędna wykładnia zasady dobrej administracji oraz zasad uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa — Niewystarczające uzasadnienie wyroku Sądu

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie T-421/07 Deutsche Post przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 21.04.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — LBI hf, dawniej Landsbanki Islands hf przeciwko Kepler Capital Markets SA, Frédéricowi Giraux

(Sprawa C-85/12) ⁽¹⁾

(*Odesłanie prejudycjalne — Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych — Dyrektywa 2001/24/WE — Artykuły 3, 9 i 32 — Akt ustawodawcy krajowego nadający środkiem służącym reorganizacji skutki postępowania likwidacyjnego — Przepis ustawy zakazujący wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji kredytowej po wejściu w życie moratorium lub zawieszający takie skargi*)

(2013/C 367/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LBI hf, dawniej Landsbanki Islands hf

Strona pozwana: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 3, 9 i 32 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125, s. 15) — Władze upoważnione do podejmowania środków służących reorganizacji i do wszczynania procedur likwidacyjnych w stosunku do instytucji kredytowych — Władze administracyjne lub sądowe — Dopuszczalność środków wynikających bezpośrednio z ustawy państwa członkowskiego EFTA — Ustawa mająca zastosowanie do postępowań w toku dotyczących aktywów instytucji kredytowej położonej w państwie członkowskim — Skutki dla stosowania w państwie członkowskim przepisu ustawy innego państwa członkowskiego zakazującego wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji kredytowej po wejściu w życie moratorium lub zawieszającego takie skargi, w przypadku środków zabezpieczających podjętych przed ogłoszeniem moratorium

Sentencja

- 1) Artykuły 3 i 9 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych należy interpretować w ten sposób, że środki służące reorganizacji lub likwidacji instytucji finansowej, takie jak środki oparte na przepisach przejściowych zawartych w pkt II ustawy nr 44/2009 z dnia 15 kwietnia 2009 r., należy uważać za środki podejmowane przez władze administracyjne lub sądowe w rozumieniu tych przepisów dyrektywy 2001/24, ponieważ rzezczone przepisy przejściowe wywołują skutki jedynie za pośrednictwem orzeczeń sądowych przyznających moratorium instytucji kredytowej.

2) Artykuł 32 dyrektywy 2001/24 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by przepis prawa krajowego, taki jak art. 98 ustawy nr 161/2002 o instytucjach finansowych z dnia 20 grudnia 2002 r., zmienionej ustawą nr 129/2008 z dnia 13 listopada 2008 r., który zakazuje wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji finansowej, od momentu gdy zacznie ona korzystać z moratorium lub zawiesza takie skargi, wywoływał skutki względem środków zabezpieczających, takich jak w postępowaniu głównym, podjętych w innym państwie członkowskim przed ogłoszeniem moratorium.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-95/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uregulowanie krajowe przewidujące mniejszość blokującą 20 % dla podjęcia niektórych decyzji przez akcjonariuszy spółki Volkswagen AG)

(2013/C 367/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Schwarze, J. Möller i J. Kemper, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełne wykonanie wyroku Trybunału z dnia 23 października 2007 r. w sprawie C-112/05 Komisja przeciwko Niemcom dotyczącej naruszenia art. 56 ust. 1 WE — Uregulowanie krajowe przewidujące wyjątkowo większość przekraczającą 80 % dla podjęcia niektórych decyzji przez akcjonariuszy spółki Volkswagen SA, umożliwiając tym samym krajowi związkowemu Dolnej Saksonii posiadającemu 20 % tych akcji zablokowanie takich decyzji — Obliczenie sankcji: skumulowana zapłata okresowej kary pieniężnej i ryczałtu

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Herbert Schaible przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-101/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 21/2004 — System identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz — Obowiązek elektronicznego indywidualnego znakowania — Obowiązek prowadzenia rejestru gospodarskiego — Ważność — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Swoboda przedsiębiorczości — Proporcjonalność — Równość traktowania)

(2013/C 367/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Herbert Schaible

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Stuttgart — Ważność art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5, s. 8), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1560/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. (Dz.U. L 340, s. 25), w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 15 ust. 1 i art. 16 — Proporcjonalność systemu indywidualnej identyfikacji owiec i kóz

Sentencja

Analiza przedstawionych pytań nie wykazała żadnego elementu, który mógłby mieć wpływ na ważność art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 3 akapit pierwszy, jak również pkt 2 części B załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 933/2008 z dnia 23 września 2008 r.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba izba) z dnia 22 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staat der Nederlanden przeciwko Essent NV i in.

(Sprawy połączone od C-105/12 do 107/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Zasady prawa własności — Artykuł 345 TFUE — Operatorzy systemów dystrybucyjnych energii elektrycznej i gazu — Zakaz prywatyzacji — Zakaz powiązań z przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność w zakresie produkcji, dostarczania lub obrotu energią elektryczną i gazem — Zakaz działalności ubocznej mogącej niekorzystnie wpływać na zarządzanie systemem)

(2013/C 367/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staat der Nederlanden

Strona pozwana: Essent NV (C-105/12), Essent Nederland BV (C-105/12); Eneco Holding NV (C-106/12) i Delta NV (C-107/12)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 63 TFUE i art. 345 TFUE — Ograniczenia swobodnego przepływu kapitału — Zasady prawa własności — Pojęcie — Ustawodawstwo krajowe przewidujące absolutny zakaz prywatyzacji operatorów sieci dystrybucji energii

Sentencja

1) Artykuł 345 TFUE należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on zakaz prywatyzacji taki jak zakaz sporny w postępowaniach głównych, wskutek którego akcje działającego na terytorium Niderlandów operatora systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej lub gazu muszą znajdować się, bezpośrednio lub pośrednio, w posiadaniu władz publicznych wskazanych w prawie krajowym. Jednakże wykładnia taka nie powoduje wykluczenia z zakresu zastosowania art. 63 TFUE przepisów krajowych tego rodzaju jak przepisy rozpatrywane w postępowaniach głównych, zakazujących prywatyzacji operatorów systemów dystrybucyjnych energii elektrycznej i gazu, a także zakazujących, po pierwsze, istnienia powiązań własnościowych lub w zakresie kontroli między spółkami wchodzącymi w skład grupy, do której należy operator systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej lub gazu działający na terytorium Niderlandów, a spółkami wchodzącymi w skład grupy, do której należy przedsiębiorstwo prowadzące na tym terytorium działalność w zakresie produkcji, dostarczania albo obrotu energią elektryczną lub gazem, a po drugie, dokonywania przez tego operatora lub przez grupę, do której operator ten należy, czynności lub działań mogących wpływać niekorzystnie na zarządzanie systemem.

2) W odniesieniu do rozpatrywanego w postępowaniach głównych zakazu prywatyzacji, podlegającego unormowaniu art. 345 TFUE, motywy stojące u podstaw decyzji ustawodawcy krajowego co do przyjętych zasad prawa własności można brać pod uwagę jako nadrzędne względy interesu ogólnego w celu uzasadnienia ograniczeń swobody przepływu kapitału. W odniesieniu do pozostałych zakazów cele w postaci zwalczania szeroko pojętego wzajemnego subsydiowania, w tym wymiany strategicznych informacji, zapewnienia przejrzystości na rynku energii elektrycznej i gazu oraz zapobiegania zakłóceniom konkurencji, mogą, jako nadrzędne względy interesu ogólnego, uzasadniać ograniczenia swobody przepływu kapitału wynikające z przepisów krajowych tego rodzaju jak przepisy rozpatrywane w postępowaniach głównych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-137/12) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady 2011/853/UE — Europejska konwencja o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym — Dyrektywa 98/84/WE — Podstawa prawna — Artykuł 207 TFUE — Wspólna polityka handlowa — Artykuł 114 TFUE — Rynek wewnętrzny)

(2013/C 367/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig i D. Stefanov, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Liudvinaviciute-Cordeiro, J. P. Hix i H. Legal, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Warin i J. Rodrigues, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy); Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, M. Bulterman i M. de Ree, pełnomocnicy); Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar i B. Majczyna, pełnomocnicy); Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Stege, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: A. Robinson, pełnomocnik wspierany przez G. Facennę, barrister)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady 2011/853/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Europejskiej konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz.U. L 336, s. 1) — Wybór podstawy prawnej — Zastąpienie proponowanej podstawy prawnej z zakresu wspólnej polityki handlowej inną podstawą prawną związaną z ustanowieniem i funkcjonowaniem rynku wewnętrznego — Cel polegający na wspieraniu świadczenia między Unią a innymi państwami europejskimi usług polegających na dostępie warunkowym — Narużenie wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/853/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Europejskiej konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym.
- 2) Utrzymane zostają skutki decyzji 2011/853 do chwili wejścia w życie, w rozsądnym terminie, który nie powinien przekroczyć sześciu miesięcy, nowej decyzji opartej na właściwych podstawach prawnych.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Rzeczpospolita Polska, Królestwo Szwecji i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-151/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2000/60/WE — Ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej — Transpozycja art. 4 ust. 8, art. 7 ust. 2, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60 oraz pkt 1.3 i 1.4 załącznika V do niej — Zlewnie wewnątrzspółnotowe i międzywspółnotowe — Artykuł 149 ust. 3 in fine hiszpańskiej konstytucji — Klauzula uzupełniająca)

(2013/C 367/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana, E. Manhaeve i B. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 4 ust. 8, art. 7 ust. 2, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, s. 1) oraz pkt 1.3 i 1.4 załącznika V do niej — Cele ochrony środowiska — Wody wykorzystywane do poboru wody do spożycia — Wody powierzchniowe — Zlewnie wewnątrzspółnotowe

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków niezbędnych do dokonania transpozycji art. 4 ust. 8, art. 7 ust. 2, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej oraz pkt 1.3 i 1.4.1 ppkt (i)–(iii) załącznika V do niej, do którego to załącznika odsyła art. 8 ust. 2 tej dyrektywy w odniesieniu do zlewni wewnątrzspółnotowych położonych poza terytorium Katalonii oraz art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60 w odniesieniu do zlewni wewnątrzspółnotowych położonych na terytorium Katalonii, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Sandler AG przeciwko Hauptzollamt Regensburg

(Sprawa C-175/12) (¹)

(Unia celna i wspólna taryfa celna — Preferencyjne traktowanie przywozu produktów pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) — Artykuły 16 i 32 protokołu nr 1 załącznika V do umowy z Kotonu — Przywóz włókien syntetycznych z Nigerii do Unii Europejskiej — Nieprawidłowości w świadectwie przewozowym EUR.1 wystawionym przez właściwe organy państwa wywozu — Pieczęć niezgodna ze wzorem przekazanym Komisji — Świadectwa wydane retrospektywnie i świadectwa zastępcze — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuły 220 i 236 — Możliwość następczego zastosowania preferencyjnej stawki celnej, która nie obowiązuje już w dniu złożenia wniosku o zwrot — Przesłanki)

(2013/C 367/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sandler AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Regensburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht München — Wykładnia art. 236 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 889 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. (Dz.U. L 62, s. 6), oraz art. 16 i 32 protokołu nr 1 załącznika V do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisanej w Kotonu 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 317, s. 3) — Przywóz włókien syntetycznych z Nigerii do Unii Europejskiej — Możliwość następczego zastosowania preferencyjnej stawki celnej, która nie obowiązuje już w dniu złożenia wniosku o zwrot — Sytuacja, w której towar został przywieziony w dniu, w którym wspomniana preferencyjna stawka celna jeszcze obowiązywała, lecz jej zastosowania odmówiono ze względu na pieczęć na świadectwie przewozowym EUR.1 niezgodną ze wzorem przekazanym Komisji

Sentencja

- 1) Artykuł 889 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego w ostatniej kolejności rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się wnioskowi o dokonanie zwrotu należności celnych w sytuacji, gdy złożono wniosek o zastosowanie reżimu preferencyjnego traktowania taryfowego i takie preferencyjne traktowanie taryfowe zostało przyznane przy dopuszczeniu towarów do swobodnego obrotu, a dopiero później w ramach kontroli po zwolnieniu towarów dokonanej po wygaśnięciu reżimu preferencyjnego traktowania taryfowego i przywróceniu zwykłej stawki celnej, organy państwa przywozu przystąpiły do odzyskania różnicy względem stawki celnej, którą objęte są towary pochodzące z państw trzecich.
- 2) Artykuł 16 ust. 1 lit. b) i art. 32 protokołu nr 1 załącznika V do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisanej w Kotonu 23 czerwca 2000 r., zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2003/159/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w ramach kontroli po zwolnieniu towarów okazało się, iż świadectwo przewozowe EUR.1 zostało opatrzone pieczęcią, która nie odpowiada wzorowi przekazanemu przez organy państwa wywozu, organy celne państwa przywozu mogą odmówić dopuszczenia tego świadectwa i zwrócić je importerowi, aby mógł on uzyskać retrospektywnie świadectwo na podstawie art. 16 ust. 1 lit. b) tego protokołu zamiast wszcząć procedurę przewidzianą w jego art. 32.

- 3) Artykuł 16 ust. 4 i 5 i art. 32 wskazanego protokołu nr 1 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby organy państwa przywozu odmówiły dopuszczenia w charakterze świadectwa przewozowego EUR.1 wydanego retrospektywnie w rozumieniu art. 16 ust. 1 tego protokołu, świadectwa przewozowego EUR.1, które będąc zgodne we wszystkich innych aspektach z wymogami przepisów tego protokołu, nie zawiera w rubryce „Uwagi” adnotacji wymienionej w art. 16 ust. 4, lecz wzmiankę, którą należy ostatecznie interpretować w ten sposób, że świadectwo przewozowe EUR.1 zostało wydane na podstawie art. 16 ust. 1 tego protokołu. W przypadku wątpliwości dotyczących autentyczności tego dokumentu lub statusu pochodzenia danych produktów organy te są zobowiązane wszcząć procedurę kontroli przewidzianą w art. 32 wskazanego protokołu.

(¹) Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Salimowi Lachhebowi, Nadii Lachheb

(Sprawa C-177/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Świadczenie rodzinne — Ulga prorodzinna — Uregulowanie krajowe przewidujące przyznanie świadczenia w postaci ulgi prorodzinnej przyznawanej z urzędu — Niekumulacja świadczeń rodzinnych)

(2013/C 367/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales

Strona pozwana: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Wykładnia art. 1 lit. u) ppkt (i), art. 3, art. 4 ust. 1 lit. h) i art. 76 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Wykładnia art. 18 i 45 TFUE, art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) i art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. L 74, s. 1) — Pojęcie świadczenia rodzinnego — Dopuszczalność uregulowania krajowego przewidującego przyznanie na rzecz każdego dziecka

pozostającego na utrzymaniu rodzica świadczenia w postaci obniżenia podatku pracownikom wykonującym działalność zawodową na terytorium innego państwa członkowskiego — Równe traktowanie — Zawieszenie przyznawania świadczenia rodzinnego w państwie zatrudnienia do kwoty świadczenia przewidzianej przez ustawodawstwo państwa miejsca zamieszkania — Zasady niekumulacji

Sentencja

Artykuł 1 lit. u) ppkt (i) i art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że świadczenie takie jak ulga prorodzinna wprowadzona ustawą z dnia 21 grudnia 2007 r. o ulgach prorodzinnych jest świadczeniem rodzinnym w rozumieniu rzeczonoego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — Stoilow i Ko EOOD przeciwko Naczałnik na Mitnica Stoliczna

(Sprawa C-180/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Odpadnięcie podstawy prawnej spornej decyzji w postępowaniu głównym — Brak znaczenia zadanych pytań — Umorzenie postępowania)

(2013/C 367/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stoilow i Ko EOOD

Strona pozwana: Naczałnik na Mitnica Stoliczna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija-grad — Wykładnia rozporządzenia

Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1), rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) oraz art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Klasyfikacja taryfowa towarów — Klasyfikacja towaru (materiału służącego do produkcji żaluzji) w ramach kodu Nomenklatury Scalonej 5407 61 30 ze względu na jego charakterystykę jako „tkaniny” lub klasyfikacja w ramach kodu 6303 92 10 ze względu na jego wyłączone przeznaczenie jako „żaluzje służące do wystrój wewnątrz” — Decyzja o ściągnięciu należności względem państwa obejmujących dodatkowe należności celne i podatek VAT ze względu na wnioski ekspertyzy laboratorium celnego — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań w świetle okoliczności złożenia zgłoszenia celnego

Sentencja

Nie ma potrzeby odpowiadać na pytania zadane przez Administratiwen syd Sofija grad (Bułgaria).

(¹) Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Yvon Welte przeciwko Finanzamt Velbert

(Sprawa C-181/12) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 56–58 WE — Podatki od spadków — Spadkodawca i spadkobierca mający miejsce zamieszkania w państwie trzecim — Masa spadkowa — Nieruchomość położona w państwie członkowskim — Prawo do kwoty wolnej od podatku odliczanej od podstawy opodatkowania — Odmiennie traktowanie rezydentów i nierezydentów)

(2013/C 367/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yvon Welte

Strona pozwana: Finanzamt Velbert

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 63 i 65 TFUE — Uregulowanie państwa członkowskiego w dziedzinie podatku od spadków ustalające przy nabyciu nieruchomości kwotę wolną od podatku w wysokości 2 000 EUR, jeśli spadkodawca i spadkobierca mają miejsce zamieszkania w państwie trzecim, podczas gdy ta kwota wolna od podatku wynosi 500 000 EUR, jeśli spadkodawca lub spadkobierca ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju

Sentencja

Artykuły 56 WE i 58 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego w dziedzinie obliczania podatku od spadków, które przewiduje w przypadku nabycia w drodze dziedziczenia gruntu położonego na terytorium tego państwa, jeżeli — jak w okolicznościach sprawy głównej — zmarły i nabywca spadku w chwili otwarcia spadku posiadali miejsce zamieszkania w państwie trzecim takim jak Konfederacja Szwajcarska, że kwota wolna od podatku odliczana od podstawy opodatkowania jest niższa od kwoty wolnej od podatku, jaka zostałaby przyznana, gdyby przynajmniej jeden z nich w tej samej chwili posiadał miejsce zamieszkania w rzeczonym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV przeciwko Navigation Maritime Bulgare

(Sprawa C-184/12) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Artykuł 3 i art. 7 ust. 2 — Swoboda wyboru prawa przez strony — Granice — Przepisy wymuszające swoje zastosowanie — Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Umowy sprzedaży lub kupna towarów — Rozwiązanie umowy przedstawicielstwa handlowego przez zleceniodawcę — Dokonujące transpozycji przepisy krajowe przewidujące ochronę wykraczającą poza wymogi minimalne dyrektywy i przewidujące również ochronę przedstawicieli handlowych w ramach umów świadczenia usług)

(2013/C 367/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Strona pozwana: Navigation Maritime Bulgare

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 3 i art. 7 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. 1980, L 266, s. 1) i dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s. 17) — Swoboda wyboru prawa przez strony — Granice — Umowa przedstawicielstwa handlowego — Klauzula określająca prawo państwa zleceniodawcy jako prawo podlegające zastosowaniu — Sprawa zawisła przed sądem miejsca siedziby przedstawiciela handlowego

Sentencja

Artykuł 3 i art. 7 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r., należy interpretować w ten sposób, że prawo państwa członkowskiego Unii Europejskiej spełniające wymogi minimalnej ochrony przewidzianej przez dyrektywę Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych, wybrane przez strony dla umowy przedstawicielstwa handlowego, może zostać wyłączone przez rozpatrujący sprawę sąd innego państwa członkowskiego na rzecz *lex fori* ze względu na bezwzględnie obowiązujący charakter przepisów regulujących sytuację przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek w porządku prawnym tego drugiego państwa członkowskiego jedynie wtedy, gdy sąd, przed którym zawisła sprawa, ustali w sposób szczegółowy, że w ramach owej transpozycji ustawodawca państwa siedziby sądu uznał za sprawę zasadniczą w rozpatrywanym porządku prawnym, by przyznać przedstawicielowi handlowemu ochronę wykraczającą poza ochronę przewidzianą w dyrektywie, biorąc w tym względzie pod uwagę charakter i cel tego rodzaju bezwzględnie obowiązujących przepisów.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacks AB przeciwko Naturvårdsverket

(Sprawa C-203/12) (¹)

(Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Kara z tytułu przekroczenia emisji — Pojęcie przekroczenia emisji — Zrównanie z niedopełnieniem obowiązku zwrotu w terminie wyznaczonym w dyrektywie ilości uprawnień wystarczającej do pokrycia emisji z poprzedniego roku — Brak możliwości zwolnienia z kary w razie posiadania niezwróconych uprawnień z wyjątkiem działania siły wyższej — Brak możliwości modyfikacji wysokości kary — Proporcjonalność)

(2013/C 367/20)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblackska AB

Strona pozwana: Naturvårdsverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) — Kary przewidziane w dyrektywie — Obowiązek zapłaty kary przez operatora, który nie zwrócił do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego przydziałów w ilości odpowiadającej jego emisji, nawet jeżeli wynika to z zaniedbania, błędu administracyjnego lub problemów technicznych — Ewentualna możliwość zwrotu lub obniżenia wysokości kary

Sentencja

- 1) Artykuł 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on, by operator, który nie dokonał do dnia 30 kwietnia zwrotu uprawnień do emisji dwutlenku węgla odpowiadających jego emisji z roku poprzedniego, uniknął przewidzianej w tym przepisie kary finansowej z tytułu przekroczenia emisji, nawet jeżeli w tym dniu posiadał wystarczającą ilość uprawnień.
- 2) Artykuł 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87 należy interpretować w ten sposób, że wysokość ryczałtowej kary pieniężnej przewidzianej w tych przepisach nie może ulegać modyfikacji przez sąd krajowy na podstawie zasady proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht — Niemcy) — Sumitomo Chemical Co. Ltd przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-210/12) (¹)

(Prawo patentowe — Środki ochrony roślin — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 — Dyrektywa 91/414/EWG — Nadzwyczajne zezwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 8 ust. 4 tej dyrektywy)

(2013/C 367/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Strona pozwana: Deutsches Patent- und Markenamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundespatentgericht — Wykładnia art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin (Dz.U. L 198, s. 30) — Warunki otrzymania dodatkowego świadectwa — Możliwość wystawienia wspomnianego świadectwa na postawie uprzedniego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu wydanego zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 81/414/EWG — Substancja czynna chlotianidyna

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wydaniu dodatkowego świadectwa ochronnego dla środka ochrony roślin posiadającego nadzwyczajne zezwolenie na dopuszczenie do obrotu wydane na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, zmienionej dyrektywą Komisji 2005/58/WE z dnia 21 września 2005 r.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1610/96 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby wniosek o wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego mógł zostać złożony przed datą uzyskania przez środek ochrony roślin zezwolenia na dopuszczenie do obrotu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 209 z 14.7.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Republika Austrii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone C-214/12 P, C-215/12 P i C-223/12 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Konkurencja — Pomoc państwa — Pomoc uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem — Pomoc przyznana grupie Grazer Wechselseitige (GRAWE) podczas prywatyzacji Bank Burgenland AG — Ustalenie ceny rynkowej — Procedura przetargowa — Niedozwolone warunki niemające wpływu na najwyższą ofertę — Tak zwane kryterium „prywatnego sprzedawcy” — Rozróżnienie obowiązków ciężących na państwie wykonującym prerogatywy władzy publicznej i na państwie działającym w charakterze akcjonariusza — Przeinaczenie dowodów — Obowiązek uzasadnienia*)

(2013/C 367/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Land Burgenland (przedstawiciele: U. Soltész, P. Melcher i A. Egger, Rechtsanwälte), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (przedstawiciel: H. Wollmann, Rechtsanwalt), Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer i J. Bauer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, V. Kreuzschitz i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Republika Austrii, Land Burgenland

Interwenient popierający żądania Landu Burgenland i Republiki Austrii: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: K. Petersen oraz T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08 Land Burgenland i Austria przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargi mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland (Dz.U. L 239, s. 32) — Naruszenie prawa Unii, a w szczególności art. 107 ust. 1 TFUE — Błędna ocena odpowiedzialności na wypadek niewypłacalności („Ausfallhaftung”) ciężącej na Land Burgenland na rzecz Banku Burgenland

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG i Republika Austrii zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 30.6.2012.
Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken — Niemcy) — Lokman Emrek przeciwko Vladowi Sabranovicowi

(Sprawa C-218/12) ⁽¹⁾

(*Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji do umów zawieranych na odległość — Związek przyczynowy pomiędzy działalnością gospodarczą lub zawodową kierowaną do państwa miejsca zamieszkania konsumenta za pośrednictwem Internetu a zawarciem umowy*)

(2013/C 367/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lokman Emrek

Strona pozwana: Vlado Sabranovic

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Saarbrücken — Wykładnia art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów — Sytuacja, w której przedsiębiorca posiada stronę internetową „skierowaną” do innego państwa członkowskiego, gdzie konsument ma swoje miejsce zamieszkania — Konieczność istnienia związku przyczynowego pomiędzy tą działalnością a zawarciem umowy przez konsumenta — Ewentualne ograniczenie jurysdykcji w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów do umów zawieranych na odległość

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on istnienia związku przyczynowego między środkiem wykorzystanym dla skierowania działalności gospodarczej bądź zawodowej do państwa członkowskiego miejsca zamieszkania konsumenta, mianowicie stroną internetową, a zawarciem umowy z tym konsumentem. Istnienie takiego związku przyczynowego stanowi jednakże wskazówkę co do istnienia związku pomiędzy umową a taką działalnością.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover — Niemcy) — Andreas Ingemar Thiele Meneses przeciwko Region Hannover

(Sprawa C-220/12) ⁽¹⁾

(Obywatelstwo Unii — Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu — Obywatel państwa członkowskiego — Studia odbywane w innym państwie członkowskim — Przyznanie pomocy na kształcenie — Warunek stałego miejsca zamieszkania — Położenie miejsca kształcenia w państwie członkowskim miejsca zamieszkania wnioskodawcy lub w państwie sąsiednim — Ograniczony wyjątek — Szczególne okoliczności dotyczące wnioskodawcy)

(2013/C 367/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Strona pozwana: Region Hannover

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Hannover — Wykładnia art. 20 i 21 TFUE — Korzystanie z pomocy na kształcenie („BaföG”) — Uregulowanie państwa członkowskiego uzależniające korzystanie z tej pomocy przez obywateli zamieszkałych za granicą od istnienia „szczególnych okoliczności” i ograniczające miejsce odbywania kształcenia do państwa zamieszkania lub do jednego z państw sąsiadujących z państwem zamieszkania

Sentencja

Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w sprawie głównej, które uzależnia co do zasady przyznanie pomocy na kształcenie w odniesieniu do studiów odbywanych w innym państwie członkowskim jedynie od warunku, by stałe miejsce zamieszkania w rozumieniu tego uregulowania było ustanowione na terytorium krajowym, i które w przypadku, gdy wnioskodawca jest obywatelem krajowym niemającym stałego miejsca zamieszkania na tym terytorium, przewiduje przyznanie pomocy na kształcenie za granicą tylko w państwie miejsca zamieszkania wnioskodawcy lub w państwie sąsiadującym z tym państwem i wyłącznie, gdy uzasadniają to szczególne okoliczności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-263/12) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Decyzja Komisji nakazująca odzyskanie pomocy — Niewykonanie)

(2013/C 367/25)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos, K. Boskovits, G. Kanellopoulos oraz M. Karageorgou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji 2011/452/UE z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 48/08 (ex NN 61/08) udzielonej przez Grecję na rzecz Ellinikos Xrysos SA [notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 1006] (Dz.U. L 193, s. 27) — Nieprzedsięwzięcie wszelkich środków koniecznych w celu odzyskania pomocy, która została uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem

Sentencja

1) Nie przedsięwziąwszy w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych do odzyskania od Ellinikos Xrysos AE pomocy przyznanej temu przedsiębiorstwu przy okazji sprzedaży przez państwo greckie nieruchomości, mianowicie pomocy uznanej za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w decyzji Komisji C(2011) 1006 wersja ostateczna z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 48/2008 (ex NN 61/2008) udzielonej przez Grecję na rzecz Ellinikos Xrysos AE, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 2 i 3 tej decyzji.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover — Niemcy) — Samantha Elrick przeciwko Bezirksregierung Köln

(Sprawa C-275/12) ⁽¹⁾

(Obywatelstwo Unii — Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu — Obywatel państwa członkowskiego — Studia odbywane w innym państwie członkowskim — Pomoc na kształcenie — Przesłanki — Czas trwania kształcenia wynoszący co najmniej dwa lata — Uzyskanie dyplomu zawodowego)

(2013/C 367/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Samantha Elrick

Strona pozwana: Bezirksregierung Köln

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Hannover — Wykładnia art. 20 i 21 TFUE — Korzystanie z pomocy na kształcenie („BAföG”) — Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące korzystanie z tej pomocy w odniesieniu do określonego jednorocznego kształcenia odbywanego na terytorium krajowym, lecz wykluczające je w odniesieniu do porównywalnego kształcenia odbywanego w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w sprawie głównej, które uzależnia przyznanie obywatelce mającej miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim pomocy na kształcenie w odniesieniu do nauki w innym państwie członkowskim od warunku, by kształcenie to prowadziło do uzyskania dyplomu zawodowego równoważnego z dyplomami zawodowymi wydawanymi przez szkołę zawodową położoną w państwie udzielającym świadczeń po ukończeniu co najmniej dwuletniego kursu, podczas gdy zainteresowanej przyznana byłaby pomoc ze względu na jej szczególną sytuację, gdyby postanowiła odbyć w tym ostatnim państwie kształcenie równoważne z kształceniem, które zamierzała odbyć w innym państwie członkowskim, i to o czasie trwania poniżej dwóch lat.

⁽¹⁾ Dz.U. C 250 z 18.8.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — Jiří Sabou przeciwko Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Sprawa C-276/12) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 77/799/EWG — Wzajemna pomoc organów państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich — Wymiana informacji na wniosek — Postępowanie podatkowe — Prawa podstawowe — Ograniczenie obowiązków wnioskującego państwa członkowskiego i wezwanego państwa członkowskiego wobec podatnika — Brak obowiązku poinformowania podatnika o wniosku o udzielenie pomocy — Brak obowiązku wezwania podatnika do uczestnictwa w przesłuchaniu świadków — Prawo podatnika do zakwestionowania wymienionej informacji — Minimalna treść wymienionej informacji)

(2013/C 367/27)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jiří Sabou

Strona pozwana: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nejvyšší správní soud — Wykładnia art. 1, 2, 6, art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich (Dz.U. L 336, s. 15, polskie wydanie specjalne: rozdział 9 tom 1 s. 63–68) oraz art.41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. C 303, s. 1) — Prawa podstawowe podatnika we wszczętym przeciwko niemu postępowaniu podatkowym, takie jak prawo do bycia poinformowanym o decyzji właściwych władz państwa wnioskującego w przedmiocie wystąpienia z wnioskiem o przekazanie informacji, prawo do uczestnictwa w sporządzaniu takiego wniosku, prawo do bycia powiadomionym o planowanym przesłuchaniu świadków w państwie wezwanym i do uczestnictwa w tym przesłuchaniu, a także prawo do kwestionowania prawdziwości informacji dostarczonych przez właściwe władze tego państwa.

Sentencja

1) Prawo Unii, wynikające w szczególności z dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych, zmienionej dyrektywą Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r. oraz z prawa podstawowego do bycia wysłuchanym należy interpretować w ten sposób, że nie przyznaje podatnikowi państwa członkowskiego prawa do bycia poinformowanym o wniosku o udzielenie pomocy tego państwa członkowskiego skierowanemu do drugiego państwa członkowskiego między innymi w

celu sprawdzenia danych przedstawionych przez podatnika w ramach jego deklaracji dotyczącej podatku dochodowego, ani prawa do brania udziału w sformułowaniu wniosku kierowanego do wezwanego państwa członkowskiego, ani prawa do uczestniczenia w przesłuchaniu świadków organizowanego w ostatnim z wymienionych państw.

- 2) Dyrektywa 77/799, zmieniona dyrektywą 2006/98, nie reguluje kwestii, w jakich warunkach podatnik może zakwestionować prawdziwość informacji przekazanej przez wezwane państwo członkowskie, a także nie nakłada żadnego szczególnego wymogu w odniesieniu do treści przekazywanej informacji.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums”

(Sprawa C-277/12) (¹)

(Obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 — Wypadek drogowy — Zgon rodziców małoletniego powoda — Prawo do zadośćuczynienia dla dziecka — Szkada niematerialna — Zadośćuczynienie — Objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem)

(2013/C 367/28)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vitālijs Drozdovs

Strona pozwana: AAS „Baltikums”

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1) oraz art. 1 ust. 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. 1984, L 8, s. 17) — Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Określenie szkód obligatoryjnie pokrywanych z ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Możliwość włączenia

zadośćuczynienia za krzywdę w obligatoryjne odszkodowanie za uszkodzenie ciała — Uregulowanie krajowe przewidujące zadośćuczynienie za ból i cierpienie psychiczne w wysokości wyraźnie mniejszej niż kwota ustalona w dyrektywach do celów odszkodowania za uszkodzenia ciała

Sentencja

1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności oraz art. 1 ust. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych należy interpretować w ten sposób, że obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych musi obejmować zadośćuczynienie za szkody niematerialne poniesione przez osoby bliskie poszkodowanych, którzy zmarli w wypadku drogowym, o ile zadośćuczynienie to jest przewidziane z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego przez właściwe dla sporu w postępowaniu głównym prawo krajowe.

2) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 72/166 i art. 1 ust. 1 i 2 drugiej dyrektywy 84/5 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom, zgodnie z którymi obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych obejmuje zadośćuczynienie za szkodę niematerialną należne według krajowego prawa odpowiedzialności cywilnej z powodu śmierci członków bliskiej rodziny w wypadku drogowym jedynie do wysokości maksymalnej kwoty niższej od kwot określonych w art. 1 ust. 2 drugiej dyrektywy 84/5.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Niemcy) — Michael Schwarz przeciwko Stadt Bochum

(Sprawa C-291/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Paszport biometryczny — Odciski palców — Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Artykuł 1 ust. 2 — Ważność — Podstawa prawna — Procedura przyjęcia — Artykuły 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Prawo do ochrony danych osobowych — Proporcjonalność)

(2013/C 367/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Schwarz

Strona pozwana: Stadt Bochum

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Obowiązki art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. (Dz.U. L 142, s.1) z późniejszymi zmianami (Dz.U. L 188, s.127), w świetle art. 8 Karty praw podstawowych oraz art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Prawo osoby do otrzymania paszportu bez rejestracji jej odcisków palców

Sentencja

Analiza przedłożonego pytania nie wykazała okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 6 maja 2009 r.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republika Włosa

(Sprawa C-344/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez Republikę Włoską na rzecz Alcoa Trasformazioni — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność tej pomocy i nakazująca jej odzyskanie — Brak wykonania w wyznaczonym terminie)

(2013/C 367/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Conte i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włosa (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez C. Gerardisa, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia środków niezbędnych do wykonania art. 2–4 decyzji Komisji C(2009) 8112 z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie

pomocy państwa C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) i C 36/B/2006 (ex NN 38/2006) przekazanej przez Włochy na rzecz Alcoa Trasformazioni oraz naruszenie art. 288 TFUE

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków niezbędnych do odzyskania od beneficjentów pomocy państwa uznanej za bezprawną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w art. 1 decyzji Komisji 2010/460/WE z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie pomocy państwa nr C 38/A/04 (ex NN 58/04) i nr C 36/B/06 (ex NN 38/06) przekazanej przez Włochy na rzecz Alcoa Trasformazioni, Republika Włosa uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2 i 3 tej decyzji.
- 2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH przeciwko Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Sprawa C-391/12) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Zakres stosowania ratione personae — Wprowadzające w błąd pominięcia w artykułach sponsorowanych — Uregulowania państwa członkowskiego zakazujące wszelkich odpłatnych publikacji bez zamieszczenia wzmianki „ogłoszenie” („Anzeige”) — Pełna harmonizacja — Bardziej restrykcyjne przepisy — Wolność prasy)

(2013/C 367/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22), a w szczególności jej art. 3 ust. 5, art. 4 i art. 7 ust. 2 oraz pkt 11 załącznika I do niej — Wprowadzające w błąd pominięcia w artykułach sponsorowanych — Uregulowanie państwa członkowskiego zakazujące odpłatnych publikacji bez zamieszczenia wzmianki „ogłoszenie” („Anzeige”)

Sentencja

W okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, na dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywę 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych”) nie można powoływać się wobec wydawców prasowych, co oznacza, że w okolicznościach tych dyrektywę tę należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu przepisu prawa krajowego, na mocy którego wydawcy ci zobowiązani są umieścić szczególną wzmiankę, w tym przypadku słowo „ogłoszenie” („Anzeige”), w każdej publikacji w ich czasopismach, za którą otrzymują wynagrodzenie, chyba że prezentacja lub koncepcja tej publikacji od razu umożliwiają rozpoznanie jej charakteru reklamowego.

(¹) Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunia) — Agenția Națională de Administrare Fiscală przeciwko SC Rafinăria Steaua Română SA

(Sprawa C-431/12) (¹)

(Podatki — Podatek od wartości dodanej — Zwrot nadwyżki podatku VAT w wyniku potrącenia — Stwierdzenie nieważności decyzji o potrąceniu — Obowiązek zapłacenia podatnikowi odsetek za zwłokę)

(2013/C 367/32)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Inalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Strona pozwana: SC Rafinăria Steaua Română SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Inalta Curte de Casație și Justiție — Wykładnia art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zwrot nadwyżki podatku VAT w wyniku potrącenia — Obowiązek organów administracji podatkowej zapłacenia odsetek za zwłokę w przypadku stwierdzenia nieważności przez sąd decyzji o potrąceniu

Sentencja

Artykuł 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby

podatnik, który wniósł o zwrot nadwyżki podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu podatku od wartości dodanej obciążającego tego podatnika, nie mógł uzyskać od organów administracji podatkowej państwa członkowskiego odsetek za zwłokę w związku ze zwrotem dokonany z opóźnieniem przez te organy za okres, w którym obowiązywały akty administracyjne wykluczające zwrot, których nieważność została następnie stwierdzona na mocy orzeczenia sądowego.

(¹) Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) przeciwko Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Sprawa C-440/12) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Gry losowe lub hazardowe — Przepisy państwa członkowskiego, na mocy których użytkowanie automatów do gier z ograniczoną możliwością uzyskania wygranej podlega w sposób kumulatywny podatkowi VAT i podatkowi specjalnemu — Dopuszczalność — Podstawa opodatkowania — Przysługująca podatnikowi możliwość przerzucenia ciężaru podatku VAT)

(2013/C 367/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 1 ust. 2 zdanie pierwsze, art. 73, art. 135 ust. 1 lit. i) oraz art. 401 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Opodatkowanie gier losowych lub hazardowych — Przepisy państwa członkowskiego, na mocy których użytkowanie automatów do gier z ograniczoną możliwością uzyskania wygranej podlega w sposób kumulatywny podatkowi VAT i podatkowi specjalnemu

Sentencja

1) Artykuł 401 w związku z art. 135 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinien być interpretowany w ten sposób, że podatek od wartości dodanej i krajowy podatek specjalny od gier losowych mogą być pobierane w sposób kumulatywny, pod warunkiem że drugi ze wskazanych podatków nie ma charakteru podatku obrotowego.

2) Artykuł 1 ust. 2 zdanie pierwsze i art. 73 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one krajowej regulacji lub praktyce, zgodnie z którą w przypadku użytkowania automatów do gier z możliwością wygranej podstawę wymiaru podatku stanowi kwota przychodów z kas tych automatów po upływie określonego okresu czasu.

3) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on krajowemu systemowi regulującemu podatek niezharmonizowany, w ramach którego to systemu podatek od wartości dodanej podlegający zapłacie jest dokładnie zaliczany na poczet owego pierwszego ze wskazanych podatków.

(¹) Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria — Węgry) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság przeciwko Hochtief Solution AG

(Sprawa C-519/12) (¹)

(Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. a) — Pojęcie umowy lub roszczeń wynikających z umowy)

(2013/C 367/34)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Strona pozwana: Hochtief Solution AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kúria — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego w sprawach dotyczących umów lub roszczeń wynikających z umów — Powództwo wierzyciela w oparciu o umowę kredytową przeciwko spółce posiadającej kontrolny udział w spółce będącej dłużnikiem i stroną umowy na podstawie szczególnych przepisów krajowych regulujących odpowiedzialność tej pierwszej spółki.

Sentencja

W odniesieniu do sporu takiego jak w postępowaniu głównym, w którym ustawodawstwo krajowe nakłada na daną osobę odpowiedzialność za długi kontrolowanej przez nią spółki w razie braku spełnienia

przez tę osobę obowiązków zgłoszeniowych w następstwie objęcia kontroli nad tą spółką, nie można uważać, że „przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy” w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

(¹) Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. — Isdin, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Biał-Portela

(Sprawa C-597/12 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZEBEXIR — Wcześniejszy słowny znak towarowy ZEBINIX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 367/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Isdin, SA (przedstawiciele: G. Marín Raigal i P. López Ronda, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik), Biał-Portela & C^a, SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Biał-Portela & C^a, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji R 1212/2009-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 6 kwietnia 2011 r. oddalającej odwołanie wniesione od decyzji Wydziału Sprzeciwów oddalającej sprzeciw wniesiony przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „ZEBENIX” dla towarów i usług należących do klas 3, 5 i 42 wobec rejestracji słownego znaku towarowego „ZEBEXIR” dla towarów należących do klas 3 i 5 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Sentencja

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Biał-Portela przeciwko OHIM — Isdin (ZEBEXIR) zostaje uchylony.

2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej celem ponownego rozpoznania.

3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 2 września 2013 r. — Generali-Providencia Biztosító Zrt. przeciwko Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sprawa C-470/13)

(2013/C 367/36)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Strona pozwana: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwa członkowskie mają możliwość ustanowienia wykluczenia podmiotów gospodarczych z udziału w postępowaniu w sprawie zamówień publicznych z innych powodów niż powody wymienione w art. 45 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (¹) — w szczególności z powodów, jakie uznają za stosowne z punktu widzenia ochrony interesu publicznego, uzasadnionych interesów instytucji zamawiającej lub uczciwej i przejrzystej konkurencji? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy zgodne z motywem 2 ww. dyrektywy oraz art. 18 TFUE, 34 TFUE, 49 TFUE i 56 TFUE jest wykluczenie takiego podmiotu gospodarczego z udziału w postępowaniu w sprawie zamówień publicznych, wobec którego zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądowym wydanym przed upływem pięciu lat, że popełnił on wykroczenie w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową?
- 2) W razie przeczącej odpowiedzi Trybunału Sprawiedliwości na pytanie pierwsze, czy postanowienia art. 45 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2004/18, a w szczególności lit. c) i d) tego przepisu, należy interpretować w ten sposób, że należy wykluczyć z udziału w postępowaniu w sprawie zamówień publicznych każdy podmiot gospodarczy, który zostanie

uznany za winnego przez organy administracyjne lub sądowe w postępowaniu w dziedzinie konkurencji wszczętym w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową i wobec którego, w związku z wykroczeniem, zostaną zastosowane sankcje prawne w dziedzinie konkurencji?

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Niderlandy) w dniu 16 września 2013 r. — F. Faber przeciwko Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Sprawa C-497/13)

(2013/C 367/37)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Froukje Faber

Dруга strona postępowania: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy, czy to z powodu zasady skuteczności, stanowiącego cel dyrektywy 1999/44 (¹) wysokiego poziomu ochrony konsumentów w Unii, czy też innych przepisów i norm prawa Unii, jest zobowiązany do zbadania z urzędu, czy zawierając umowę kupujący występuje w charakterze konsumenta w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 1999/44?
- 2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy jest tak również wtedy, gdy akta sprawy nie zawierają żadnej informacji dotyczącej okoliczności stanu faktycznego umożliwiającej ustalenie charakteru, w jakim występuje kupujący (bądź zawierają niedostateczne informacje, względnie zawierają informacje sprzeczne)?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy dotyczy to również postępowania apelacyjnego, w którym kupujący nie podniósł pod adresem wyroku sądu pierwszej instancji zarzutów, jeżeli chodzi o to, że w wyroku tym nie przeprowadzono (z urzędu) tego badania i w wyroku tym wyraźnie nierozstrzygnięta pozostała kwestia, czy kupującego należy postrzegać jako konsumenta?

- 4) Czy (art. 5) dyrektywy 1999/44 należy postrzegać jako normę, która jest równoważna z krajowymi przepisami posiadającymi w ramach krajowego porządku prawnego rangę przepisów bezwzględnie wiążących?
- 5) Czy zasada skuteczności, stanowiący cel dyrektywy 1999/44 wysoki poziom ochrony konsumentów w Unii, czy też inne przepisy i normy prawa Unii stoją na przeszkodzie obowiązywaniu prawa niderlandzkiego w zakresie, w jakim nakłada ono na występującego w charakterze konsumenta kupującego obowiązek podniesienia okoliczności faktycznych i udowodnienia, że dokonał on (w terminie) zawiadomienia sprzedawcy o podnoszonym braku zgodności dostarczonego towaru z umową?
- 6) Czy zasada skuteczności, stanowiący cel dyrektywy 1999/44 wysoki poziom ochrony konsumentów w Unii, czy też inne przepisy i normy prawa Unii stoją na przeszkodzie obowiązywaniu prawa niderlandzkiego w zakresie, w jakim nakłada ono na występującego w charakterze konsumenta kupującego obowiązek podniesienia okoliczności faktycznych i udowodnienia, że towar jest niezgodny z umową i że ta niezgodność ujawniła się w okresie sześciu miesięcy następujących po dostawie? Co oznaczają słowa „każdy brak zgodności, który uwidocznił się” w art. 5 ust. 3 dyrektywy 1999/44, a w szczególności: w jakim zakresie występujący w charakterze konsumenta kupujący musi podnieść fakty i okoliczności, które dotyczą (przyczyny) niezgodności? Czy wystarczy, aby występujący w charakterze konsumenta kupujący podniósł okoliczności faktyczne i w przypadku uzasadnionego sporu udowodnił, że kupiony towar nie funkcjonuje (w należyty sposób), czy też musi on również podnieść okoliczności faktyczne i w przypadku zasadnego sporu udowodnić, jaki brak zgodności zakupionego towaru z umową powoduje (spowodował), że nie funkcjonuje on (w należyty sposób)?
- 7) Czy dla odpowiedzi na sformułowane powyżej pytania ma również znaczenie, że w niniejszym postępowaniu F. Faber korzystała w obydwu instancjach z pomocy adwokata?

(¹) Dyrektywa 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 16 września 2013 r. — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Sprawa C-499/13)

(2013/C 367/38)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle systemu podatku od wartości dodanej wynikającego z Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹), zwanej dalej „Dyrektywą”, w szczególności art. 9, art. 193 w związku z art. 199 ust. 1 lit. g, jest dopuszczalny przepis prawa krajowego, taki jak art. 18 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, który wprowadza odstępstwa od zasad ogólnych tego podatku, przede wszystkim dotyczący podmiotów zobowiązanych do jego obliczenia i poboru podatku, poprzez ustanowienie instytucji płatnika, czyli podmiotu, który jest zobowiązany za podatnika obliczyć wysokość podatku, pobrać go od podatnika i wpłacić go we właściwym terminie organowi podatkowemu?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze:
  - a) Czy w świetle zasady proporcjonalności, będącej ogólną zasadą prawa unijnego, dopuszczalny jest przepis prawa krajowego taki jak art. 18 ustawy o VAT, z którego wynika m.in., że podatek od dostawy nieruchomości, dokonywanej w trybie egzekucji, towarów będących własnością dłużnika lub posiadanych przez niego z naruszeniem obowiązujących przepisów, oblicza, pobiera i wpłaca komornik sądowy wykonujący czynności egzekucyjne, który jako płatnik ponosi odpowiedzialność za niewykonanie tego obowiązku?
  - b) Czy w świetle art. 206, art. 250 i art. 252 Dyrektywy oraz wynikającej z niej zasady neutralności, dopuszczalny jest przepis prawa krajowego, taki jak art. 18 ustawy o VAT, który powoduje, że wskazany w tym przepisie płatnik ma obowiązek obliczyć, pobrać i wpłacić kwotę podatku od towarów i usług z tytułu dostawy towarów będących własnością tego podatnika lub posiadanych przez niego z naruszeniem obowiązujących przepisów, dokonanej w trybie egzekucji, w trakcie trwania okresu rozliczeniowego podatnika w wysokości kwoty stanowiącej iloczyn przychodu osiągniętego ze sprzedaży towaru, pomniejszonego o podatek od towarów i usług oraz odpowiedniej stawki tego podatku, bez pomniejszenia tej kwoty o kwotę podatku naliczonego od początku okresu rozliczeniowego do daty pobrania podatku od podatnika?

(¹) Dz. U. L 347 s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 16 września 2013 r. — Gmina Międzyzdroje przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-500/13)

(2013/C 367/39)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmina Międzyzdroje

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle art. 167, 187 i 189 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz zasady neutralności, dopuszczalne są przepisy prawa krajowego takie jak art. 91 ust. 7 i ust. 7a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, ze zm.), które powodują, że w przypadku zmiany przeznaczenia dobra inwestycyjnego z wykonywania czynności niedających prawa do odliczenia podatku naliczonego na czynności umożliwiające skorzystanie z tego prawa, nie jest możliwa jednorazowa korekta, ale dokonuje się jej w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym dobra inwestycyjne zostały oddane do użytkowania?

⁽¹⁾ Dz. U. L 347 s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 września 2013 r. — X, przy udziale: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-512/13)

(2013/C 367/40)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ma miejsce pośrednie odmienne traktowanie — wymagające uzasadnienia — ze względu na przynależność państwową lub przeszkoda w swobodnym przepływie pracowników, gdy ustawowa regulacja państwa członkowskiego umożliwia pracownikom przyjezdnym uzyskanie zwolnionego z podatku zwrotu kosztów ekstraterytorialnych i pracownikowi, który w czasie przed podjęciem pracy w owym państwie członkowskim zamieszkiwał zagranicą, w odległości większej niż 150 kilometrów od granicy z owym państwem, może zostać udzielony bez dalszych dowodów, określony ryczałtowo, zwolniony z podatku zwrot kosztów, nawet wówczas, gdy kwota zwrotu przewyższa rzeczywiste koszty ekstraterytorialne, podczas gdy w przypadku pracownika, który we wskazanym okresie zamieszkiwał w bliższej odległości od owego państwa członkowskiego, zwolniony z podatku zwrot jest ograniczony do wysokości wykazywalnych, rzeczywistych kosztów ekstraterytorialnych?
- 2) Jeśli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy rozpatrywana regulacja niderlandzka zawarta w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie podatku dochodowego od osób fizycznych z 1965 r. opiera się w tym przypadku na nadrzędnych względach interesu ogólnego?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy zawarte we wskazanej regulacji kryterium 150 kilometrów wykracza w tym przypadku poza to, co konieczne do osiągnięcia celu zamierzonego poprzez ową regulację?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 26 września 2013 r. — Ettayebi Bouzalmate przeciwko Kreisverwaltung Kleve

(Sprawa C-514/13)

(2013/C 367/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ettayebi Bouzalmate

Druga strona postępowania: Kreisverwaltung Kleve

Pytania prejudycjalne

Czy z art. 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli

państw trzecich⁽¹⁾ wynika, że państwo członkowskie jest zobowiązane zastosować środek detencyjny w celu wydalenia co do zasady poprzez umieszczenie osoby w specjalnym ośrodku detencyjnym także wtedy, gdy takie ośrodki istnieją tylko w części struktury federalnej tego państwa członkowskiego, ale nie w tej części, w której zgodnie z regulacjami dotyczącymi struktury federalnej tego państwa członkowskiego środek detencyjny jest wykonywany?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 września 2013 r. — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca przeciwko Knoll International S.p.A.

(Sprawa C-516/13)

(2013/C 367/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca

Strona pozwana: Knoll International S.p.A.

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo do rozpowszechniania zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ obejmuje prawo do publicznego oferowania do nabycia oryginału lub kopii utworu?

W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy prawo do publicznego oferowania do nabycia oryginału lub kopii utworu obejmuje nie tylko ofertę sprzedaży, ale także reklamę?

3) Czy prawo do rozpowszechniania zostaje naruszone również wówczas, gdy na podstawie oferty nie dochodzi do nabycia oryginału utworu ani jego kopii?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. L 167, s.10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 września 2013 r. — The Queen na wniosek Eventech Ltd przeciwko The Parking Adjudicator

(Sprawa C-518/13)

(2013/C 367/43)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: The Queen na wniosek Eventech Ltd

Druga strona postępowania: The Parking Adjudicator

Strony zainteresowane: London Borough of Camden, Transport for London

Pytania prejudycjalne

1) Czy w okolicznościach zachodzących w niniejszej sprawie udostępnienie znajdujących się na drodze publicznej pasów przeznaczonych dla autobusów czarnym taksówkom w powiązaniu z odmową ich udostępnienia taksówkom „minicab”, w czasie obowiązywania ograniczeń w ruchu na tych pasach, stanowi użycie „zasobów państwowych” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE?

2) a) Jaki jest odpowiedni cel, w odniesieniu do którego należy szukać odpowiedzi na pytanie, czy czarne taksówki i taksówki „minicab” znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, przy ustalaniu, czy udostępnienie znajdujących się na drodze publicznej pasów przeznaczonych dla autobusów czarnym taksówkom w powiązaniu z odmową ich udostępnienia taksówkom „minicab” ma charakter selektywny w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE?

b) Jeśli zostałyby wykazane, że odpowiednim celem w rozumieniu pytania 2 a), przynajmniej w części, jest stworzenie bezpiecznego i efektywnego systemu transportu oraz że istnieją względy bezpieczeństwa lub efektywności, które uzasadniają zezwolenie czarnym taksówkom na poruszanie się pasami przeznaczonymi dla autobusów, a które nie mają zastosowania w stosunku do taksówek „minicab”, to czy można stwierdzić, że wskazany środek nie jest selektywny w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE?

c) Czy przy udzieleniu odpowiedzi na pytanie 2 b) niezbędne jest ustalenie, czy państwo członkowskie powołujące się na powyższe uzasadnienie wykazało dodatkowo, że uprzywilejowane traktowanie czarnych taksówek w porównaniu z taksówkami „minicab” jest proporcjonalne i nie wykracza poza niezbędny zakres?

- 3) Czy udostępnienie znajdujących się na drodze publicznej pasów przeznaczonych dla autobusów czarnym taksówkom w powiązaniu z odmową ich udostępnienia taksówkom „minicab”, w godzinach obowiązywania ograniczeń w ruchu na tych pasach, może wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE w sytuacji, gdy dana droga jest położona w centrum Londynu i nie istnieje zakaz posiadania lub prowadzenia przez obywateli innych państw członkowskich czarnej taksówki lub taksówki „minicab”?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Hiszpania) w dniu 1 października 2013 r. — Ministerio de Defensa, Navantia S.A. przeciwko Concello de Ferrol

(Sprawa C-522/13)

(2013/C 367/44)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° de Ferrol

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Strona pozwana: Concello de Ferrol

Pytanie prejudycjalne

Czy zwolnienie z podatku od nieruchomości, z którego korzysta NAVANTIA, S.L., jest zgodne z art. 107 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz czy jest zgodna z art. 107 TFUE praktyka danego państwa członkowskiego (HISZPANIA) polegająca na ustanowieniu zwolnienia z podatku od nieruchomości (nieruchomość gruntowa o numerze katastralnym 2825201QA5422N0001YG), stanowiącej jego własność i przekazanej do użytkowania prywatnemu przedsiębiorstwu, którego kapitał należy w całości do państwa (NAVANTIA, S.L.), w sytuacji gdy to przedsiębiorstwo dostarcza towary i świadczy usługi, które mogą być przedmiotem wymiany handlowej między państwami członkowskimi?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 3 października 2013 r. — Eycke Braun przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-524/13)

(2013/C 367/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eycke Braun

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału w brzmieniu dyrektywy Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (1) należy interpretować w ten sposób, że opłaty [pobierane] przez urzędującego notariusza w związku z notarialnym poświadczeniem czynności prawnej, której przedmiotem jest przekształcenie spółki kapitałowej w spółkę kapitałową innego rodzaju, stanowią podatki w rozumieniu dyrektywy także wówczas, gdy przekształcenie nie prowadzi do podwyższenia kapitału spółki przejmującej lub zmieniającej formę?

(1) Dyrektywa Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. zmieniająca dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, Dz.U. L 526, s. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Strasbourg (Francja) w dniu 8 października 2013 r. — Geoffrey Léger przeciwko Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

(Sprawa C-528/13)

(2013/C 367/46)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Strasbourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Geoffrey Léger

Druga strona postępowania: Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle załącznika III do dyrektywy 2004/33/WE (1) okoliczność, że mężczyzna odbywa stosunki płciowe z innym mężczyzną, stanowi sama w sobie zachowanie seksualne narażające na ryzyko nabycia ostrych chorób zakaźnych, które

mogą być przenoszone we krwi, i uzasadniające stałe wykluczenie jako dawców krwi osób, które przejawiały takie zachowanie seksualne, czy też okoliczność ta może jedynie stanowić, w zależności od konkretnych okoliczności sprawy, zachowanie seksualne grożące ryzykiem nabycia ostrej choroby zakaźnej, która może być przenoszona we krwi, i uzasadniające tymczasowe wykluczenie osób jako dawców krwi przez określony czas po zaprzestaniu zachowania grożącego ryzykiem?

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2004/33/WE z dnia 22 marca 2004 r. wykonująca dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie niektórych wymagań technicznych dotyczących krwi i składników krwi (Dz.U. L 91, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 17 października 2013 r. — Mohamed M'Bodj przeciwko Conseil des ministres

(Sprawa C-542/13)

(2013/C 367/47)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mohamed M'Bodj

Strona pozwana: Conseil des ministres

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lit. e) i f), art. 15, art. 18, art. 28 i art. 29 dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony ⁽¹⁾, powinny być interpretowane w ten sposób, że nie tylko osoba, której na jej wniosek został przyznany status ochrony uzupełniającej przez niezależny organ państwa członkowskiego, powinna móc korzystać z pomocy socjalnej i opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 28 i 29 tej dyrektywy, ale także cudzoziemiec, któremu organ administracyjny państwa członkowskiego zezwolił na przebywanie na terytorium tego państwa członkowskiego i który cierpi na taką chorobę, że pociąga ona za sobą rzeczywiste ryzyko dla jego życia lub nienaruszalności cielesnej lub rzeczywiste ryzyko niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, w przypadku gdy w jego kraju pochodzenia lub w państwie, w którym przebywa, nie ma odpowiedniego leczenia?
- 2) Jeżeli na pierwsze pytanie prejudycjalne zostanie udzielona odpowiedź, że obie kategorie opisanych w nim osób powinny móc korzystać z pomocy socjalnej i opieki zdrowotnej, o których tam mowa, to czy art. 20 ust. 3, art. 28 ust. 2 i art. 29 ust. 2 te same dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nałożony na państwa członkowskie obowiązek wzięcia pod uwagę specyficznej sytuacji osób szczególnie zasługujących na ochronę, takich jak osoby niepełnosprawne, oznacza, że trzeba im przyznać zasiłki przewidziane w ustawie z dnia 27 lutego 1987 r. o zasiłkach dla osób niepełnosprawnych, zważywszy że na podstawie ustawy organicznej z dnia 8 lipca 1976 r. o publicznych centrach pomocy socjalnej może zostać przyznana pomoc socjalna uwzględniająca niepełnosprawność?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 5 listopada 2013 r. — Rusal Armenal przeciwko Radzie(Sprawa T-512/09) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chin — Przystąpienie Armenii do WTO — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Artykuł 2 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 384/96 — Zgodność z porozumieniem antydumpingowym — Artykuł 277 TFUE)

(2013/C 367/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rusal Armenal ZAO (Erewań, Armenia) (przedstawiciel: B. Evtimov, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa i G. Wolfa, adwokatów, następnie J. P. Hix i B. Driessen, pełnomocnik, wspierani przez G. Berrischa, następnie J. P. Hix i B. Driessen)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. França i C. Clyne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262, s. 1)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie dotyczącym Rusal Armenal ZAO.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa koszty poniesione przez Rusal Armenal.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Sądu z dnia 5 listopada 2013 r. — Capitalizaciones Mercantiles przeciwko OHIM — Leineweber (X)(Sprawa T-378/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego X — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy X — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 367/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Capitalizaciones Mercantiles Ltda (Bogota, Kolumbia) (przedstawiciele: adwokaci J. Devaureix i L. Montoya Terán)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Leineweber GmbH & Co. KG (Herford, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Jackermeier i D. Wiedemann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 maja 2012 r. (sprawa R 1524/2011-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Leineweber GmbH & Co. KG a Capitalizaciones Mercantiles Ltda.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Capitalizaciones Mercantiles Ltda zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2013 r. — Stromberg Menswear przeciwko OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Sprawa T-451/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy STORMBERG — Zrzeczenie się prawa do znaku przez właściciela kwestionowanego znaku towarowego — Decyzja o zakończeniu postępowania w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Powództwo restitutio in integrum — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 58 ust. 1 i art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna i w części oczywiście bezzasadna)

(2013/C 367/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat A. Tsoutsanis i C. Tulley, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand, Norwegia) (przedstawiciele: adwokaci: początkowo T. Mølsgaard i następnie J. Løje)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 sierpnia 2012 r. (sprawa R 428/2012-4) dotyczącą postępowania w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy Stromberg Menswear Ltd a Leketoy Stormberg Inter AS

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna i w części oddalona jako bezzasadna.
- 2) Stromberg Menswear Ltd pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2013 r. — Stromberg Menswear przeciwko OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Sprawa T-457/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Słowny wspólnotowy znak towarowy STORMBERG — Odwołanie skierowane przeciwko wnioskowi o konwersję wspólnotowego znaku towarowego na zgłoszenia krajowych znaków towarowych — Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2013/C 367/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat A. Tsoutsanis i C. Tulley, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norwegia) (przedstawiciele: początkowo adwokat T. Mølsgaard, następnie adwokat J. Løje)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 sierpnia 2012 r. (sprawa R 428/2012-4) dotyczącą złożonego przez Leketoy Stormberg Inter AS wniosku o konwersję wspólnotowego znaku towarowego na zgłoszenia krajowych znaków towarowych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stromberg Menswear Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2013 r. — APRAM przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-403/13)

(2013/C 367/52)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugalia) (przedstawiciel: M. Gorjão Henriques, abogado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji Europejskiej C(2013) 1870 final z dnia 27 marca 2013 r., zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz projektu „Rozbudowa infrastruktury portowej w porcie Caniçal w regionie autonomicznym Madery”, Madera, Portugalia;
- uznanie za niemające zastosowania w niniejszej sprawie rozporządzenia (WE) nr 16/2003 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 7 z powodu naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1164/94 ⁽²⁾ czy też, w każdym razie, ze względu na naruszenie ogólnych zasad unijnego prawa;
- stwierdzenie, że Komisja Europejska zobowiązana jest do uiszczenia salda należnych kwot.

Tytułem żądania ewentualnego:

- a) stwierdzenie przedawnienia możliwości wszczęcia postępowania w przedmiocie odzyskania już wypłaconych kwot i prawa do zatrzymania salda pozostałych do wypłaty kwot.
  - b) stwierdzenie obowiązku zmniejszenia korekty zastosowanej przez Komisję Europejską w odniesieniu do nieprawidłowości mogących powodować całkowity brak wypłaty należnych kwot i odzyskanie całości kosztów poniesionych po dniu 3 czerwca 2003 r., lecz zafakturowanych w okresie od czerwca 2002 r. do lutego 2003 r.
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu zasad kwalifikowalności kosztów

Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza przepisy prawa w zakresie zastosowania traktatu, konkretnie przepisy dotyczące kwalifikowalności kosztów finansowania z funduszy europejskich, a mianowicie art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1164/94 i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 16/2003. W tym względzie strony nie zgadzają się co do kwestii tego, czy wydatki poniesione na początku okresu kwalifikowalnego czy też już po nim kwalifikują się do finansowania ze środków europejskich, jeśli zostały one zafakturowane we wcześniejszej dacie.

2. Zarzut drugi oparty na niezgodności z prawem art. 7 rozporządzenia (WE) nr 16/2003 z powodu naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i naruszenia normy hierarchicznie wyższej

Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza również prawo w zakresie, w jakim została ona oparta na rozporządzeniu (WE) nr 16/2003, które jest natomiast niezgodne z prawem ze względu na to, iż nie zostało ono przyjęte przez kolegium komisarzy, ani w trybie upoważnienia, ani w ramach procedury pisemnej, ani też w ramach innej zgodnej z regulaminem wewnętrznym Komisji Europejskiej ⁽³⁾ procedury uproszczonej, ani też ze względu na nieuwzględnienie art. 18 tego regulaminu, a także w zakresie, w jakim Komisja dokonała niezgodnej z rozporządzeniem (WE) nr 1164/94 wykładni art. 7 rozporządzenia (WE) nr 16/2003.

3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu zasady pomocniczości

Zasada pomocniczości w tym przypadku oznacza, że należy ustanowić przepisy krajowe regulujące kwalifikowalność wydatków z uwagi na to, iż spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna jest dziedziną, w której Unia dzieli kompetencje z państwami członkowskimi, a także jest ona ramami, w których należy przestrzegać tej zasady. Rozporządzenie (WE) nr 16/2003 narusza wspomnianą zasadę ze względu na to, że nie tylko nie powołuje się ono na tą zasadę, lecz również nie uzasadnia konieczności wprowadzonego ze względu na tę zasadę systemu.

4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu zasad uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa oraz na spoczywającym na administracji obowiązku nieprzeczenia sobie

Zdaniem skarżącej Komisja Europejska przyjęła praktykę administracyjną w zakresie wykładni rozpatrywanej normy właśnie w sposób proponowany przez APRAM.

Skarżąca dodaje, że przyjęta wykładnia pochodziła z zatwierdzonych przez Komisję Europejską źródeł, została podana do wiadomości Republiki Portugalskiej i innych państw członkowskich i nabrała utrwalonego charakteru, efektem czego państwo portugalskie mogło się zgodnie z prawem spodziewać kwalifikowalności faktur otrzymanych przed złożeniem do Komisji Europejskiej kompletnego wniosku i zapłaconych po tej dacie. Skarżąca wskazuje, że na takim stanowisku stanęły również odpowiednie władze krajowe. Z tego właśnie względu po stronie APRAM powstały uzasadnione oczekiwania co do rzeczywistej kwalifikowalności tych wydatków.

Zdaniem skarżącej przyjęcie wykładni bronionej obecnie przez Komisję narusza w oczywisty sposób zasadę pewności prawa, ponieważ ze względu na jej brak przewidywalności wynikają z niej dla APRAM znaczne obciążenia finansowe.

5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności

Skarżąca wskazuje, że choć prawdą jest, iż zgodnie z art. H załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1164/94 Komisja Europejska może dokonywać korekt finansowych, które uzna za konieczne, co może oznaczać całkowite lub częściowe cofnięcie przyznanej projektowi pomocy, to jednak winna ona również przestrzegać zasady proporcjonalności z uwzględnieniem okoliczności danego przypadku — takich jak rodzaj

nieprawidłowości i zakres ewentualnych konsekwencji finansowych ewentualnych braków systemów służących zarządzaniu i kontroli — tak, aby nie przyjąć środka, który okazałby się nieproporcjonalny. Niezrozumiałym jest zatem, jak można było się nosić z zamiarem całkowitego cofnięcia przyznanej pomocy w sytuacji, gdy wynoszące 100 % korekty znajdują zastosowanie tylko wówczas, gdy braki systemów służących zarządzaniu i kontroli są mają taką skalę lub też wykryta nieprawidłowość jest tak poważna, iż stanowi całkowite uchybienie normom wspólnotowym, co skutkuje niezgodnością z prawem wszystkich wypłat. Jeśli sytuacja taka nie ma zaś miejsca, władze proponują stosowanie korekt wynoszących jedynie 5 lub 2 % czy nawet rezygnację z zastosowania korekty.

Skarżąca stoi na stanowisku, że problemy z wykładnią rozpatrywanego przepisu stanowią ważną okoliczność łagodzącą, którą Komisja Europejska winna zawsze brać pod uwagę. W opisanych okolicznościach istnieją mniej restrykcyjne środki do osiągnięcia realizowanego celu, takie jak zastosowanie mniejszej korekty czy wręcz rezygnacja z jej zastosowania. A zatem, jeśli Komisja postanowi zastosować w odniesieniu do przyznanej pomocy korektę — z czym skarżąca się nie zgadza — korekta ta w żadnym przypadku nie może przekraczać 5 %, a wręcz powinna być niższa czy też należy zrezygnować z jej zastosowania.

6. Zarzut szósty oparty na przedawnieniu

Skarżąca twierdzi, że w każdym razie możliwość żądania odzyskania wydatków sprzed dnia 3 czerwca 2003 r. uległa już przedawnieniu ze względu na to, iż ostatni dowód księgowy pochodzi z dnia 28 lutego 2003 r., czyli trzech miesięcy i dwóch dni przed rozpatrywaną datą. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. ⁽⁴⁾ możliwość wszczęcia postępowania przedawnia się po upływie czterech lat licząc od daty, w której doszło do nieprawidłowości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 16/2003 z dnia 6 stycznia 2003 r. ustanawiające specjalne szczegółowe zasady dla wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie kwalifikowania wydatków w kontekście środków częściowo finansowanych przez Fundusz Spójności (Dz.U. L 2, s. 7).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, s. 26.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2013 r. — Companhia Previdente i Socitrel przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-409/13)

(2013/C 367/53)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controlo de Participações Financeiras, SA (Lizbona, Portugalia)

i SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho i T. Luísa Faria)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji Dyirekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej z dnia 24 maja 2013 r. (D/2013/048425) w sprawie odmowy obniżenia z powodu braku zdolności płatniczej grzywny nałożonej na SOCITREL na podstawie postępowania w sprawie naruszenia wszczętego na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, w której stwierdzono również, że COMPANHIA PREVIDENTE ponosi solidarną odpowiedzialność za zapłatę tej grzywny;
- zastosowanie do skarżących obniżki grzywny z powodu braku zdolności płatniczej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia zawartego w art. 296 TFUE, ze względu na to, że nie wzięła ona pod uwagę informacji dostarczonych przez grupę COMPANHIA PREVIDENTE dotyczących jej upadłości

— skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła art. 296 TFUE, ze względu na to, że nie umotywowała należycie odmowy obniżenia grzywny z powodu braku zdolności płatniczej, ponieważ nie przeanalizowano konkretnie przesłanek, które zgodnie z praktyką decyzyjną Komisji Europejskiej [w szczególności zgodnie z pkt 35 Wytocznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 ⁽¹⁾, zwanych dalej „wytocznymi”] oraz z orzecnictwem sądów Unii Europejskiej dotyczącym upadłości należy spełnić w celu uzyskania obniżenia grzywny w tych ramach, oraz ze względu na to, że nie rozpatrzono należycie podnoszonych przez CP w toku spornego postępowania przed Komisją Europejską argumentów w odniesieniu do spełnienia przez grupę COMPANHIA PREVIDENTE tych przesłanek.

2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady proporcjonalności, ze względu na to, że Komisja nie obniżyła grzywny w obliczu braku zdolności płatniczej grupy COMPANHIA PREVIDENTE

— skarżące twierdzą, że popełniono błąd w ustaleniach faktycznych, oczywisty błąd w ocenie i naruszono zasadę proporcjonalności ze względu na to, że nie wzięto należycie pod uwagę wszystkich istotnych okoliczności faktycznych ani nie zbadano właściwie dowodów przedstawionych przez grupę COMPANHIA PREVIDENTE w toku omawianego postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia grzywny ze względu na brak zdolności płatniczej, zgodnie z pkt 35 wytycznych, utrzymując w mocy grzywnę przekraczającą aktualne możliwości finansowe grupy COMPANHIA PREVIDENTE.

Skarżący wnoszą ponadto na podstawie art. 261 TFUE o obniżeniu ze względu na brak zdolności płatniczej grzywny nałożonej na SOCITREL, za którą COMPANHIA PREVIDENTE jest solidarnie odpowiedzialna.

(¹) Dz.U. 2006, C 210, s. 2.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2013 r. — Fard i Sarkandi przeciwko Radzie

(Sprawa T-439/13)

(2013/C 367/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Moghaddami Fard (Teheran, Iran) i Ahmad Sarkandi (Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: M. Taher, solicitor, M. Lester, barrister, i S. Kentridge, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 10) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 3);

— obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, iż zostało spełnione którekolwiek z kryteriów umieszczenia w wykazie w odniesieniu do obu skarżących, i że brak jest ważnej podstawy prawnej wskazania skarżących.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada zmierzała do nałożenia na skarżących zakazu podróżowania bez właściwej podstawy prawnej.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła odpowiedniego ani wystarczającego uzasadnienia objęcia skarżących zakwestionowanymi środkami.

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada nie zagwarantowała przysługującego skarżącym prawa do obrony i skutecznej kontroli sądowej.

5) Zarzut piąty dotyczący tego, że decyzja Rady o wskazaniu skarżących naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w tym prawo do ochrony własności, życia rodzinnego, działalności zawodowej i dobrego imienia.

Odwołanie wniesione w dniu 20 września 2013 r. przez AN od wyroku wydanego w dniu 11 lipca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-111/10 AN przeciwko Komisji

(Sprawa T-512/13 P)

(2013/C 367/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: AN (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci É. Boigelot i R. Murru)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie F-111/10 AN przeciwko Komisji Europejskiej;

— przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia podczas dokonanego przez SSP badania podniesionego w pierwszej instancji zarzutu odnoszącego się do uchybień w dochodzeniu skierowanym wobec wnoszącego odwołanie, gdyż uzasadnienie przedstawione przez SSP w pkt 95 i 96 zaskarżonego wyroku jest błędne lub co najmniej niewystarczające i niekompletne.

- 2) Zarzut drugi dotyczący przeinaczenia przez SSP okoliczności faktycznych i dowodów, zarówno gdy SSP stwierdził, że wnoszący odwołanie korzystał z ochrony przewidzianej w art. 22a ust. 3 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, jak i gdy SSP stwierdził, że wnoszący odwołanie nie dostarczył jakiegokolwiek wskazówki, iż dochodzenie administracyjne skierowane przeciwko niemu stanowiło zakamuflowane represje (w odniesieniu do pkt 87, 88 i 94 zaskarżonego wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2013 r. — Kenzo przeciwko OHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Sprawa T-528/13)

(2013/C 367/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Rancaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi i N. Parrotta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dopuszcza ona międzynarodową rejestrację nr 1016724 dotyczącą ochrony w Unii Europejskiej znaku towarowego „Kenzo Estate” dla oleju z oliwek (do celów spożywczych); oleju z pestek winogron (do celów spożywczych); jadalnych olejów i tłuszczu; rodzynek; konserwowanych warzyw i owoców; mrożonych warzyw; mrożonych owoców; surowych roślin strączkowych; konserwowanych produktów mięsnych; konserwowanych owoców morza z klasy 29; ciast, chleba i bułek, octu winnego, oleju do sałatek, ulepszczy smaku (innych niż przyprawy), przypraw, kanapek, pizz, hot dogów (kanapek), suflętów mięsnych i ravioli z klasy 30 i winogron (świeżych), oliwek (świeżych,) owoców (świeżych), warzyw (świeżych), nasion i cebulek z klasy 31;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą;
- obciążenie Kenzo Tsujimoto kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „KENZO ESTATE” dla towarów i usług z klas 29, 30, 31, 35, 41 i 43 — międzynarodowa rejestracja nr W 1 016 724

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak towarowy „KENZO” dla towarów z klas 3, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2013 r. — Vakoma przeciwko OHIM — VACOM (VAKOMA)

(Sprawa T-535/13)

(2013/C 367/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vakoma GmbH (Magdeburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Kazzler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Jena, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- W ramach stwierdzenia nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 1 sierpnia 2013 r. w sprawie R 0908/2012-1, doręczonej w dniu 6 sierpnia 2013 r., jak również stwierdzenia nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 12 marca 2012 r., oddalenie sprzeciwu nr B1 833 915 jako bezzasadnego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „VAKOMA” dla towarów i usług z klas 7, 40 i 42 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 437 963.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „VACOM” dla towarów i usług z klas 7, 9 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw podtrzymany.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

—————

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — Roeckl Sporthandschuhe przeciwko OHIM — Roeckl Handschuhe & Accessoires (przedstawienie dłoni)

(Sprawa T-537/13)

(2013/C 367/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Baumann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 lipca 2013 r. w zakresie, w jakim w części uwzględnione w niej zostały żądania interwenienta i odrzucono zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego dla towarów z klasy 18: wyroby ze skóry i z imitacji skóry, w szczególności portmonetki, teczki oraz etui dla kluczy, o ile należą one do klasy 18 i z klasy 25: ubrania, w szczególności rękawiczki, o ile należą one do klasy 25;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, włącznie z kosztami postępowania w przedmiocie sprzeciwu i postępowania odwoławczego oraz obciążenie pozwanej jej własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający dłoń dla towarów z klas 18, 25 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6 961 965

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy oraz graficzny niemiecki znak towarowy „Roeckl” zawierający przedstawienie dłoni dla towarów z klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

—————

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — Three-N-Products przeciwko OHIM — Munindra (PRANAYUR)

(Sprawa T-543/13)

(2013/C 367/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Three-N-Products Private Ltd (Nowe Delhi, Indie) (przedstawiciel: adwokat N. Colombo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Munindra Holding BV (Lelystad, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej nr R 638/2012-4 z dnia 25 lipca 2013 r. w całości i w rezultacie odrzucenie zgłoszenia przeciwstawnego znaku towarowego PRANAYUR;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez Three-N-Products Private Ltd;
- obciążenie Munindra Holding B.V. kosztami poniesionymi przez Three-N-Products Private Ltd.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Munindra Holding BV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PRANAYUR” dla towarów z klas 5 i 30 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7 170 095

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „AYUR” i graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „Ayur”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

—————

**Skarga wniesiona w dniu 20 października 2013 r. —
Šumelj i in. przeciwko Unii Europejskiej**

(Sprawa T-546/13)

(2013/C 367/60)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: Ante Šumelj (Zagrzeb, Chorwacja), Dubravka Bašljan (Zagrzeb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zelina, Chorwacja), Miroslav Lovreković (Križevci, Chorwacja) (przedstawiciel: adwokat Mato Krmek)

Strona pozwana: Unia Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

— wydanie tymczasowego postanowienia stwierdzającego, że Komisja Europejska uchybiła obowiązkowi monitorowania wykonania Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, który na niej ciąży na mocy art. 36 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia (załącznik VII, pkt 1), w części dotyczącej wprowadzenia służby komorników sądowych do systemu sądowiczego Republiki Chorwacji.

— nakazanie Unii Europejskiej naprawienia szkody i krzywdy wyrządzonych skarżącym na zasadach odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE.

— obciążenie Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

— dodatkowo skarżący wnoszą do Sądu o zawieszenie narady w przedmiocie kwoty roszczenia do czasu uprawomocnienia się postanowienia tymczasowego wydanego w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. 36 aktu dotyczącego warunków przystąpienia (załącznik VII pkt 1), stanowiącego część Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej zawartego między Republiką Chorwacką a państwami członkowskimi Unii Europejskiej [Narodne novine — Međunarodni ugovori n° 2/12 (dziennik urzędowy — traktaty międzynarodowe)], ze względu na to, że nie zapobiegła uchyleniu ustaw, na mocy których utworzono i uregulowano zawód komornika sądowego, które Republika Chorwacji przyjęła w trakcie negocjacji w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej. Artykuł 36 aktu dotyczącego warunków przystąpienia zobowiązuje Komisję do monitorowania (monitoring) wszystkich zobowiązań podjętych przez Republikę Chorwacji podczas negocjacji akcesyjnych, a zatem zobowiązań prawnych podjętych przez Republikę Chorwacji w zakresie utworzenia służby komorników sądowych i wszystkich niezbędnych warunków do pełnego włączenia tej służby do chorwackiego porządku prawnego najpóźniej do dnia 1 stycznia 2012 r.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że poprzez wskazane naruszenie Komisja Europejska wyrządziła bezpośrednio szkodę skarżącym, którzy zostali mianowani na stanowiska komorników sądowych i mieli uzasadnione oczekiwania co do objęcia tych stanowisk z dniem 1 stycznia 2012 r.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że poprzez uchybienie zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy traktatu akcesyjnego, Komisja w oczywisty i poważny sposób przekroczyła granice przysługującego jej uznania i uniemożliwiając spełnienie uzasadnionych oczekiwań skarżących (mianowanych na stanowiska komorników sądowych) wyrządziła im znaczne szkodę i krzywdę, które powinna naprawić w formie odszkodowania i zadośćuczynienia zgodnie z art. 340 TFUE akapit drugi.

—————

**Skarga wniesiona w dniu 8 października 2013 r. — Rosian
Express Srl przeciwko OHIM (kształt pudełka)**

(Sprawa T-547/13)

(2013/C 367/61)

Język skargi: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rosian Express Srl (Mediaș, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat E. Grecu)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający kształt pudełka, dla towarów i usług z klas 28 i 35

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędna wykładnia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2013 r. — Aderans przeciwko OHIM — Ofer (VITALHAIR)

(Sprawa T-548/13)

(2013/C 367/62)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aderans Company Ltd (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Ofer (Troisdorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 sierpnia 2013 r. w sprawie R 1467/2012-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „VITALHAIR” dla towarów z klas 3, 21 i 26 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7 254 378

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Ofer

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Haar-vital” i niemiecki graficzny znak towarowy „HAARVITAL” dla towarów i usług z klas 3, 26 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw częściowo podtrzymany.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2013 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-549/13)

(2013/C 367/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: G. De Bergues, D. Colas i C. Candat, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim Komisja zupełnie nie wyjaśniła swego rozumowania w jasny i jednoznaczny sposób, co umożliwiłoby zainteresowanym poznanie uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia. Skarżąca podnosi, że:
  - po pierwsze, obowiązek uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia był istotny tym bardziej, iż Komisja dysponowała w zakresie jego przyjęcia szerokim zakresem swobodnego uznania, a także

— po drugie, Komisja była zobowiązana przedstawić wyraźnie swoje rozumowanie ze względu na to, iż, ze względu na ustalenie zerowej stawki refundacji wywozowych dla mięsa drobiowego, zaskarżone rozporządzenie poszło znacznie dalej niż przyjęte wcześniej w tym sektorze regulacje.

Zarzut drugi, który dzieli się na dwie części, dotyczy naruszenia art. 164 ust. 3 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku⁽¹⁾ ze względu na to, że sytuacja rynkowa oraz wewnętrzny i międzynarodowy kontekst w chwili przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia uzasadniały przyjęcie zerowej stawki refundacji wywozowych dla mięsa drobiowego. Skarżąca podnosi, że:

— Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny sytuacji rynkowej;

— instytucja ta w oczywiście błędny sposób nie uwzględniła zakresu przysługującej jej swobodnego uznania biorąc przy wydawaniu zaskarżonego rozporządzenia pod uwagę ostatnią reformę wspólnej polityki rolnej oraz prowadzone w ramach wspólnej organizacji rynku stanowiące elementy, które nie zostały enumeratywnie wyliczone w art. 164 ust. 3 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2013 r. — Radecki przeciwko OHIM — Vamed (AKTIVAMED)

(Sprawa T-551/13)

(2013/C 367/64)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Michael Radecki (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Menebröcker i V. Töbelmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vamed AG (Wiedeń, Austria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 lipca 2013 r. (w sprawie R 365/2012-1);

— obciążenie OHIM własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AKTIVAMED” dla towarów i usług z klas 5, 11 i 44 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 958 886

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Vamed AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: austriackie graficzne znaki towarowe oraz rejestracja międzynarodowa znaku towarowego „VAMED” dla towarów i usług z klas 8, 9, 10, 11, 12, 16, 20, 21, 28, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 44 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2013 r. — European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko Europejskiemu Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej

(Sprawa T-553/13)

(2013/C 367/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat D. Mabger)

Strona pozwana: Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 7 sierpnia 2013 r. o rozstrzygnięciu otwartego przetargu F4E-ADM-0464 (OJ 2012/S 213-352451) na zawarcie ramowych umów o świadczenie usług w trybie kaskadowym, zatytułowanych „realizacja projektów w dziedzinie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) dla Fusion for Energy” (Dz.U. 2013/S 198-342743);

- nakazanie stronie pozwanej zapłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania z tytułu utraty możliwości zawarcia umowy;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania retorsyjnego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami obsługi prawnej poniesionymi przez stronę pozwaną, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez nią w związku z niniejszą skargą, nawet w wypadku oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) W zarzucie pierwszym strona skarżąca podnosi, że strona pozwana naruszyła przepisy prawa Unii, dokonując oceny ofert i wyłaniając zwycięzcę przetargu po upływie terminu ważności ofert.
- 2) W zarzucie drugim strona skarżąca utrzymuje, że strona pozwana naruszyła przepisy prawa Unii poprzez niedopełnienie obowiązku uzasadnienia. Strona pozwana przedstawiła stronie skarżącej sprawozdanie z oceny ofert, które nie zawierało żadnych konkretnych komentarzy dotyczących oferty strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2013 r. — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln przeciwko OHIM (Original Eau de Cologne)

(Sprawa T-556/13)

(2013/C 367/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schulte-Beckhausen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 sierpnia 2013 r. (R 2064/2012-4);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania sądowego oraz postępowania przed izbą odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Original Eau de Cologne” dla towarów należących do klasy 3 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 787 794

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji

(Sprawa T-561/13)

(2013/C 367/67)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim wyłącza ona wydatki poniesione przez Królestwo Hiszpanii w ramach pomocy „Indemnizaciones Compensatorias de las Desventajas Naturales” (dodatki wyrównawcze z tytułu niekorzystnych warunków naturalnych, zwane dalej ICDN) przewidzianej w planie rozwoju obszarów wiejskich w Galicji w latach 2007-2013 na kwotę 757 968,97 EUR odpowiadającą pojęciu „niekorzystnych warunków naturalnych”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji wykonawczej Komisji 2013/433/UE z dnia 13 sierpnia 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Na poparcie tej skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 10 ust. 2 i 4 oraz art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 1975/2006.

Królestwo Hiszpanii twierdzi w tym względzie, że obowiązek dokonania spisu zwierząt podczas przeprowadzanej w ramach ICDN kontroli na miejscu jest sprzeczny z ciągłością kryterium gęstości hodowlanej oraz zasadą równości traktowania; twierdzi ono również, że Komisja dokonała błędnej wykładni ww. przepisów, uznając, iż hiszpański system nie jest odpowiedni do sprawdzenia tego, czy spełnione zostało kryterium gęstości hodowlanej.

- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1082/2004 oraz art. 26 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 796/2004.

Królestwo Hiszpanii twierdzi w tym względzie, że w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono ww. przepisów ze względu na to, iż, celem sprawdzenia tego, czy spełnione zostało kryterium gęstości hodowlanej, ustanawia ona wymóg dokonania podczas kontroli na miejscu spisu zwierząt.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-563/13)

(2013/C 367/68)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J. C. Halleux i M. Jacobs wspierani przez adwokatów F. Tuytschaevera i M. Vargę)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna i zasadna i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym wydatków poczynionych przez Królestwo Belgii w wysokości 4 108 237,42 EUR lub przynajmniej ograniczenie kwoty podlegającej wyłączeniu z finansowania do 1 268 963,04 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/433/EU z dnia 13 sierpnia 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektórych wydatków poniesionych przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i

Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym wydatków poczynionych przez Królestwo Belgii.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i zasady pewności prawa, ponieważ zaskarżona decyzja wykonawcza nie w pełni umożliwia stronie skarżącej zrozumienie, na czym polega zarzucane jej naruszenie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 125, 125b ust. 1 i 125d rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾ oraz art. 25, 28 ust. 1, 29 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 ⁽³⁾, ponieważ Komisja stwierdziła, że Greenbow cvba została uznana za organizację producentów niezgodnie z prawem.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w związku z tym, że Komisja nie ograniczyła korekty finansowej do wydatków odnoszących się do członków Greenbow, którzy nie mogli zostać samodzielnie uznani za organizację producentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 219, s. 49.

⁽²⁾ Verordnung (EG) Nr. 1234/2007 des Rates vom 22. Oktober 2007 über eine gemeinsame Organisation der Agrarmärkte und mit Sondervorschriften für bestimmte landwirtschaftliche Erzeugnisse (Verordnung über die einheitliche GMO) (ABL. L 299, S. 1).

⁽³⁾ Verordnung (EG) Nr. 1580/2007 der Kommission vom 21. Dezember 2007 mit Durchführungsbestimmungen zu den Verordnungen (EG) Nr. 2200/96, (EG) Nr. 2201/96 und (EG) Nr. 1182/2007 des Rates im Sektor Obst und Gemüse (ABL. L 350, S. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Agriconsulting Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-570/13)

(2013/C 367/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Agriconsulting Europe SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: R. Sciaudone, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przeprowadzenie żadanego środka dowodowego;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania za oszacowane w skardze straty wraz z odpowiednimi odsetkami;

- potraktowanie w sposób poufny danych przedstawionych w załącznikach A.23 i A.24;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Celem niniejszej skargi jest zasądzenie odszkodowania za szkody poniesione wskutek nieprawidłowości, jakich miała dopuścić się Komisja w ramach postępowania przetargowego „Stworzenie sieci strukturalnej dla wprowadzenia w życie europejskiego partnerstwa innowacyjnego (PEI) dotyczącego wydajnego i zrównoważonego rolnictwa” (AGRI-2012-PEI-01)

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący popełnienia błędu w ocenie oferty i naruszenia zasady równości traktowania w zakresie dotyczącym pierwszego kryterium udzielenia zamówienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, co następuje:

- komisja przetargowa popełniła błąd uznając, że Agriconsulting nie rozwinęła aspektu oferty dotyczącego strategii informacyjnej, podczas gdy złożona przez skarżącą oferta techniczna zawiera co najmniej sześć przedstawiających obszernie ten aspekt stron;
  - komisja przetargowa naruszyła zasadę równości traktowania oceniając zawartą w ofercie skarżącej strategię komunikacyjną w ramach pierwszego kryterium, podczas gdy w przypadku oferty przedsiębiorstwa realizującego zamówienie oceniła ona ten aspekt w ramach drugiego kryterium.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący popełnienia błędu w ocenie oferty i popełnienia błędu w wykładni i stosowaniu drugiego kryterium udzielenia zamówienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, co następuje:

- komisja przetargowa błędnie uznała, iż istniał wymóg zapewnienia obecności licznej personelu zatrudnionego na stałe, w efekcie niespełnienia którego oferta złożona przez skarżącą została oceniona negatywnie;
  - komisja przetargowa pominęła ocenę wkładu ekspertów zewnętrznych.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasad udzielania zamówień finansowanych z zasobów europejskich oraz naruszenia zasad postępowania przetargowego w odniesieniu do trzeciego kryterium udzielenia zamówienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, że komisja przetargowa dokonała ponownej oceny elementów ocenionych już na wcześniejszym etapie, naruszając w ten sposób granice i zasady dokonywania wyboru oferentów i udzielania zamówień.

- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia, w zakresie dotyczącym trzeciego kryterium udzielenia zamówienia, zasady proporcjonalności i wymogu stosowania kryteriów udzie-

lenia zamówienia w taki sposób, aby nie stały się one tożsame z kryteriami wyboru oferentów.

W tym względzie skarżąca podnosi, że, przy założeniu, iż trzecie kryterium udzielenia zamówienia umożliwia dokonanie oceny opartej jedynie na liczbie zatrudnionych osób, to kryterium jest nieproporcjonalne i niewłaściwe w stosunku do celu polegającego na wyborze oferty najkorzystniejszej gospodarczo oraz narusza wymóg zastosowania, w celu dokonania analizy porównawczej ofert, kryteriów udzielenia zamówienia w taki sposób, aby nie stały się one tożsame z kryteriami wyboru oferentów.

- 5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia, w zakresie dotyczącym trzeciego kryterium udzielenia zamówienia, zasady rozdzielania poszczególnych etapów procedury przetargu publicznego, w ramach której ma zostać wyłoniona najbardziej korzystna gospodarczo oferta.

W tym względzie skarżąca podnosi, że, zmieniając na podstawie informacji uzyskanych na etapie oceny finansowego aspektu oferty stanowisko przyjęte na wcześniejszym etapie ilościowej oceny złożonej przez skarżącą oferty, komisja przetargowa naruszyła zasadę rozdzielania poszczególnych etapów procedury przetargu publicznego, w ramach której ma zostać wyłoniona najbardziej korzystna gospodarczo oferta.

- 6) Zarzut szósty, dotyczący popełnienia błędu w ocenie oferty w zakresie dotyczącym trzeciego kryterium udzielenia zamówienia w związku z możliwościami realizowania głównych zadań.

W tym względzie skarżąca podnosi, że, wbrew temu, co zostało zawarte w specyfikacji, komisja przetargowa uznała, iż fakt, że szef zespołu i jego zastępca uczestniczą, nawet w ograniczonym zakresie, w nadzorze wykonywania zadań dodatkowych, stoi na przeszkodzie realizacji zadań głównych.

- 7) Zarzut siódmy, dotyczący błędu w wykładni i stosowaniu pojęcia nienormalnie niskiej oferty.

W tym względzie skarżąca podnosi, że komisja przetargowa stwierdziła odstępstwo od normy w zakresie dotyczącym tylko jednej części zadań (dodatkowych), nie oceniając jednak tego, czy to odstępstwo od normy pociągnęło za sobą niską wiarygodność całej złożonej przez skarżącą oferty, która przestałaby efektem tego być odpowiednia do realizacji przedmiotu zamówienia.

- 8) Zarzut ósmy, dotyczący arbitralnego i nielogicznego charakteru kryteriów wykorzystanych celem zastosowania pojęcia nienormalnie niskiej oferty, a także naruszenia zasad postępowania kontradyktoryjnego i równości traktowania.

W tym względzie skarżąca podnosi, że komisja przetargowa przyjęła arbitralne i niezasadnione kryteria służące obliczaniu stopnia tego, w jakim złożona przez skarżącą oferta odbiega od normy, nie biorąc przy tym pod uwagę jej możliwości organizacyjnych i handlowych.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-91/13)

(2013/C 367/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o zwróceniu się do skarżącego o zwrot dodatku zagranicznego oraz kosztów podróży, jakie pobierał podczas swego oddelegowania w Niemczech w okresie od 1 września 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. oraz żądanie zwrotu kwot już pobranych, a także żądanie zadośćuczynienia

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2012 r., w drodze której zwrócono się do skarżącego o zwrot dodatku zagranicznego oraz kosztów podróży, jakie pobierał podczas swego oddelegowania w Niemczech;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 czerwca 2013 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego;
- w rezultacie, zwrot pobranych już przez organ powołujący kwot, wraz z odsetkami w wysokości ustalonej przez Europejski Bank Centralny powiększonej o dwa punkty procentowe;
- w każdym razie, zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, oszacowaną *ex aequo et bono* na 5 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-96/13)

(2013/C 367/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie przeniesienia z urzędu z mocą wsteczną skarżącego z delegatury Zachodni Brzeg i Strefa Gazy w Jerozolimie Wschodniej do DG ds. Mobilności i Transportu, dyrekcja ds. wspólnych zasobów MOVE/ENER w Brukseli.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji podpisanej przez kierownika zespołu ds. przemieszczania personelu, zarządzania przebiegiem kariery zawodowej i wydajności z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie przeniesienia go z urzędu z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2013 r. do DG ds. Mobilności i Transportu, dyrekcja ds. wspólnych zasobów MOVE/ENER w Brukseli 1;
- zasądzenie od Komisji symbolicznego euro tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania łącznie oraz obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2013 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-98/13)

(2013/C 367/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: A. Salerno i B. Cortese, avocats)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ogłaszającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu w 2012 r. w zakresie, w jakim po pierwsze, nie wymieniono na niej wśród urzędników grupy zaszeregowania AST 6, którzy nie przeszli procedury akredytacji, a zostali awansowani do grupy AST 7 nazwiska skarżącego, i po drugie, w jakim wymieniono nazwisko innego urzędnika.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego ogłaszającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu w 2012 r. w zakresie, w jakim po pierwsze, nie wymieniono na niej wśród urzędników grupy zaszeregowania AST 6, którzy nie przeszli

procedury akredytacji, a zostali awansowani do grupy AST 7 nazwiska skarżącego, i po drugie, w jakim wymieniono nazwisko innego urzędnika;

— obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — ZZ przeciwko EBC

(Sprawa F-99/13)

(2013/C 367/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny (2012) i decyzji wydanych na tej podstawie oraz zasądzenie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny (2012) skarżącego;
- W razie potrzeby stwierdzenie nieważności odmownej decyzji z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie w trybie administracyjnym i decyzji z dnia 23 lipca 2013 r. oddalającej zażalenie;
- stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji wydanych na podstawie niezgodnego z prawem sprawozdania z oceny (2012);
- zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę szacowaną *ex aequo et bono* na 10 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2013 r. — ZZ przeciwko EEAS

(Sprawa F-101/13)

(2013/C 367/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: S. Orlandi, avocat)

Strona pozwana: EEAS

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 19 grudnia 2012 r., która weszła w życie w dniu 1 lipca 2013 r., o nieprzyznawaniu więcej urzędnikom zatrudnionym w Republice Mauritiusu dodatku ze względu na warunki życia, przewidzianego w art. 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o uchyleniu z dniem 1 lipca 2013 r. wszystkich pobieranych przez skarżących dodatków ze względu na warunki życia w rozumieniu art. 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego;
- obciążenie EEAS kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2013 r. — ZZ przeciwko EMA

(Sprawa F-103/13)

(2013/C 367/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues, A. Blot)

Strona pozwana: EMA

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za okres od dnia 15 września 2010 r. do dnia 16 stycznia 2012 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za okres od dnia 15 września 2010 r. do dnia 16 stycznia 2012 r. w wersji ostatecznej z dnia 16 stycznia 2013 r.;
- stwierdzenie nieważności, o ile zajdzie taka potrzeba, decyzji zastępcy dyrektora generalnego EMA z dnia 2 lipca 2013 r., częściowo oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 6 marca 2013 r. na wyżej przywołaną decyzję;
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL